

A. Ex fragmētis ca
balisticis לטני

המאורות שבהן בהן
יהי מאורת ברוקיעה שפי
תפרש ינו ולפת שידועותו
ג' כפס עליהם ואמר
מאורות כת' והם חשפיש
אלד והלבב' אלד אשר
סודם בופו קו ידוק ולב
פ' ס' דבר יודע לך
גאמח כי כבת כל עבדה
ורה ית' שניהם ודע זה
ואפום ול מאורת כת' ב
הוא סוד השלוש

שקראוהו אותן כתאר
בתוספת על עצמו

ודאיתם פעד השמש
אומעד ולבנה אשר

בפעלותם תם כל העולם

.i. De duobus luminari-

bus scriptū est. Sine

luminaria in extensio-

ne celorum. Et quidē

sapientes authores no-

stri, declarauerunt no-

bis citra dubium quā-

tum datum est eis itel-

ligere de re hac, dixe-

rūtq; Luminaria scri-

ptum est, & alter eorū

est sol, alter uero luna,

quorum occultus sen-

sus denotat siue signifi-

cat, lineā prafina, &

cor tenerum. Et demū

iubeo te ueraciter sci-

re, quod causa totius

idolatrie fuit dualitas,

& bene aduertito hoc.

Id uero quod dixerunt

sapientes Luminaria

scriptū ē, cōtinet my-

sterium siue secretum

trinitatis, quam uoca-

uerūt adornatum siue

pulchritudinem cū cō-

iunctione ad suam pro-

priam substantiā per-

spicies autem tum ex

sole tum ex luna, quod

operibus eius compre-

hendit mundū totum.

A. Ex fragmentis cabalisticis כל

ושמע את כל

אשר אני דובר אליך

ידע כי הבורא ית ברא

אנשים תחתונים בצלם

אנשים עליונים וברא

את האדם בשני פרצופין

פנים ואחור כמו שאמר

אחור וקדם צרתני וגו'

ונמצאים בו יצר טוב

ויצר רע והם שני פלאכי

אצלי שחם שד ומלאך

שכל פי שדמציאו תאל

הנקודא כלאך ועל כן

אסרו זה פלאך טוב ופלאך

רע פלאך טוב הוא

המנאע את האדם

לעשות טוב בחייו ואם

הוא באפך פתופך

בעצמו חווא גהינם ולכן

יקרא תצי כלו תצי עגלת

טוב ותציה רע והוא

סוד פנים ואחור ומסנו

ימצא הפיון המתי

ויפסית ומסנו הנובע

מטוב או מפכו וכן אמר

תאנפ כי הפעלת

בתחתונים היא מן שכל

שני נכטר שיהא פנאיג

כלהפציאות כאסדאפרנו

ומפני זה נשפענו מפנו

שני יצרים וכודו השתי

זהעלג עבאות צבאות

כלו יפין וסמאל והשם

עכוד בששו ית ואמר לו

קרא שמך שמי והוא

אמרו כי שמי בקרבנו

ולפיכך קראהו אישים

שהואמספיע על האישים

ומפני שימצא חרע

במצרו הטוב i. Tue

ro aduertito omnia q

ipse loquor tibi. Scire

te uolo, q creator De

us, creauit homines in

feriores, ad imaginem

hominum superiorum

creauitq; hoïem, duos

habentē uultus, ante

riorē & posteriorē si

cut dictū est. Ante &

retro formasti me, &

inuenitur in illo appe

titus bonus & appeti

tus malus, & sunt duo

angeli; alter eorū sit

fatanas & alter ange

lus. Acqui intellectus

q dedit eis esse, est De

us, & uocat angelus, &

ppropterea dictū est a sa

pientibus, angelus bo

nus & angelus malus.

Angelus bonus ille q

dirigit hoïem in bonū

in uita sua. Et si homo

operat cōtrariū uertit

se in ipsum & est ho

mini infernus & ppte

rea uocatur mediū, si

gnificans q medietas

spere est bona, & me

dietas mala, & hoc ef

De spiritu sancto.

A. Ex fragmentis cabalisticis poliqui author ingeniose admodum, multa duxit de materia, de forma, de anima intellectua, & de separatis substantiis, exclamans aut

ואלו הכחות כים הם
פרגליות ופנינים ופי
שישגדל לדעתם יהיה
השם עם וקוא עם השם
והם פשי פים שלום בינו
ובין הנמצאים בהווי' עם
לו-אפת בכל ולפיכך

תמצא עם רוח הקדש
ופרע נבדל איש ואשה

ביניהם שלום ואפת והם
ראשית ראשית Ec . i.

mysteria hec oia sunt
margarite & gemme.
Quicūq; uero studiū
adhibuerit quo sciāt
illa erit Deus cū eo &
ipse cū Deo . Faciunt
autē huiusmodi se-
creta pacem inter eū
& Deum quandoqui-
dem uirtute illorū no-
uit homo omnimodā
ueritatem . Itaq; repe-
ries, spiritū sanctū sub-
stantiam, essentiam se-
paratam, uirum, & mu-
lierem, & iter illos pax
est & ueritas , fun-
cipium de principio.

A. Beneplacitum est
 Deo in his qui timent
 eum. Ex fragmentis ca
 balisticis ידוע כי ביד
 מטטרון אחת המלים
 זכנ אמר לפנים ושפט
 בצדק דלים והכית
 במישור לעני ארץ והכה
 ארץ בשבט פיו וברוח
 שפתיו ימית רשע דורה
 עלי חוגיא כי לא ילתם
 בידיו אלא נכת השם
 וכל אשד יבורך בבורך וכל
 אשד יאור יאד כי אין
 ליהנה מצנוד להשיע
 ברב או במצט דל שלא
 ייטרד לקבוצ פולחנה
 מתחלתו גם לא בתדב
 ובתנית יתושיע יהוה לא
 בגבורת הסום יתפץ
 ולא בשוקו דאיש ירעה
 רוצה יתוה את יראו את
 דמיתלים לתכדו אשרי
 כלתוכי לו ותמצא אמר
 בשבט פיו היא אות פי
 הגבורה פיו ודח שפתיו
 חצי השם וה דליל חכמת
 תבונה דעת כמו שאמרו
 לו שלטיב יותנו לפוד
 המשיח במידה יבא

i. Constat uiui
 ficationem mortuorū
 politam esse in manu
 Matraton. i. Messie, si
 cut scriptum est, & iu
 dicabit in iustitia pau
 peres & corripiet in e
 quitate manus uetos ter
 re, & percutiet terram
 uirga oris sui & spiri
 tu labiorū suorum in
 terficiet impium. Ostē
 dit hoc loco propheta
 qd nō sit bellum gestu

סדר מקדש מדרגות
והוא שסודו נגמס
מבואו בקבלה

והוא שהענין שיש שמונה העקרונות מינהגים
מקדש נגמרו פעלת יהוה מקדש יהוה והוא
יחיד כלם בחשבון כב' אצבעות והן חמש קצות קצות
שין וזאת היתה הוה כח נגמרו וקח מנוחה ועם היתה
סודו שלשלת חלון וסוד מקדש : מחלוקה קנה חלוקה שדי
מחלוקה סוד בגמראם החלוקה כלומר אצבעותם בחיב
בגמראם וכן אצבע נהרות חלב וכלם טקמים על
שמונה פישון צמח מירקל פ פרת והנה כלם
שלמים . פה יתר שין נגמרו . שלים קרוב . נהכל
שם שדי קח נגמרו כח מנוחה . נגמרו ירענו ט ישראלי
שסודו שהם הפועל הוא מטטרון והוא חסן המקובל
יחיד שין חיש אלקל לכה תשכונ מטטרון שר הפעם
ריגא אה יסוד כלן צלצל . יסודו צלצל לכה . צלצל לכה
הוא ריש . בהכחם . בית הנהגות ריש אלקל חס
סוד כלל שם . בית ה . בית ריש אלקל חס סוד
נגמרו : טקמים ונחמיה . נגמרו יסודות

בחלוקה
בית הנהגות השם המיוחד בהם אלקל שדי אלקל
לכה שין וזה יסוד מטטרון שר הפעם . שמי שין חס

[illegible]

וזה יסוד י"ש תצל זהו יכירוף בבריות שמהם נברא
הכל והם צלם חשבונו כנ"ב וסודם צמח וטק.
כלומר מוח חיים הם צמח צמח משה משה
שמו שמו. וצלם שלמים תבונתם תבונת משה
שם צמח וטק. מוח חיים צמח מוח צמחים. מים
צמח מוח. מים מוח צמח. צמח מוח מים צמח מים
מוח. העה צמחיותהם מיל. ומלותיהם חי וחשבונם
ששה פגמים ששה. ששלים שלש צלמים ושש
מאות ושלשים שסימנים צללת הוסף עליהם מיל
חי ששלים צלל. בצד הכל יחד שלש צללים שחם
צלל צלל צלל. וזהו שומרי הסוד כמו כן וצד צד
הדוס צלליו. ורע זה מאד שהוא סוד שלש צללים
תמונה לבינה. שיטתן להמבין בהם ובעיקרם ובה
התוהו נחמין יהו ייה הני היו ניה ניה וצלם שלמים
יור הוא נחמין יור וצמח וצמח יור הוא יור וצמח יור הוא
יור. וסוד הביחיתך על סודו והוא עץ חיים. וזהו
יכירוף צמחיות צמחי. ששם השם המיוחד בהם והם
כענין כל המורה כלה וצדן רכור כלש יחס והם צמחיות
השם לברם. והם צמח וצמח וסוף. צמחי צמחי.
צמחי צמחי צמחי צמחי הניה הוצי הוצי הוצי.
ניה ניה ניה. וצמחי וצמחי וצמחי וצמחי וצמחי.

שנים יסוד העבדים זה מופת מקובל שקבלוהו אדם מפי אדם
 עד משה רבינו ע"ה שקבלו מפי הנבואה ונאמרו ירע זה
 מעד העבודה לא מיד הסכל הצטושי נכשת מיד
 המצות עליו ורבים באמת הם יתעמת לך הסוד ה
 הנסתר הזה שכן הוא גם מיד הסכל צמר הקבלה והצו
 ה רע שהתורה צמדה לנו במחלטה בנצחית בברא
 אלהים אלהים וצמדה צרף ונצמדו רבותינו ור
 צין חמשת אלה תורה ולצפיר שונו לבו כי יר אלהים
 וצמדה בעלמא חמה שצמב חמשת חכמה ימות
 י"ו והר"ה בקדון לב יצמחו תורה והוא סוד ישר
 ומשם יצמחו משמיע קול צמח תורה לב אדם
 ועליו נצמד חמשת חכמה יצמחו י"ו בפסוק צמד
 ופסוק צמד צמד גם י"ו יצמחו חמשת חכמה והם
 מה שכולל בחכמה וירע וכן צמדו צין חמשת אלה
 יצמד יירע שהוא גם כן סוף התורה והודיענו בה
 שהחמשת והתבלית ובר צמד כח חמין אלה צמד
 שהוא שיה החמש עב הסוף והם שש שים יושב שכן
 והביצו חמיה מן הסתב שצמד קרש יצמד ל"ו ר
 חמשת חכמה וכן צמדה תורה אלה תגלו ותהשמי
 והצמין בבבאדם וצמדו ח"ל בה בחמס וכן חמסין
 כן צמדות עולה חמשת אלהים פחותה ואם חמסין

הנחלים נחלים יבחרו כלם מידך כאלו עפלהם וחורו
למקומם חללה כי ה' פחות ה' ציטט חסכון כלם וזה סוד
גדול מאד וחורו ה' בריצה כלם יניעה וכן אמרו ז"ל
בהנחלים בהנחלים שכן הוא בהנחלים כי שרץ הוא
הנחלות צבוחים והוא צבוחים צבוחים ע"ה שהנחלים על
העולם כלם ניסורו ונעבדו ונעבדו הנחלים לו עבדו
העולם ונחלים פס ה' ה' בוכותם והנה תביאם חסד
בחסדו מידת עשה בחסדו מידת ונעבדו ע"ה
ששה מידת פנים מידת זר ונחלה מידת כי ספד
הנחלים הוא הנחלים הנחלים וספד הנחלים הוא מלכות
שהוא במידת כ"ה הנחלים והנה עשרים נחלים
הנחלים כל העולם נשט הכפלים יחד כל מלכות צדק
נחלים הוא סוד מטטרין שנקרא שמו עבר והוא
שר הנחלים בצדק כח שידוע שהוא מחסכון כ"ה
בחסדו מטטרין שר הפנים והוא שר יבמות בנחלים
הנחלים על רשת יהוה יבמות והוא בנחלים הנחלים
כלומר שקינס העולם נחלים כ"ה בריקן הססה החסון
שהוא הכוח יתברך להיות פתח ונחלים ככל כח שר
נחלים כקבלה בסוד כי שמי בקרבן לשם שר שהנחלים
שם עבר כלומר לשם מטטרין ששמו כשם חן
והסוד כל הנחלים שמו שכולל עבר כ"ה שם כל

שהוא סוד מסמך זה ספר נרע עליו כיהם כלם סגור
מקובלים לבעלי המורה השלימה ותחבצ מכות עשה
ומכות לזה העשה שכלם נאמר בפסוק המורה מהן
הדבר היוצא מעין בתוך הנשמה נמשם יסוד נהיה
למחציה נמשם והם סגרי הצורות והוא צומחך

והיוצא מעין והם סגרי שלש ממות ש. י. ס. ונחמה

י. ס. נשם סגרי ממותם ונחמה נשמה נשמה

שהצמד יסוד והסגרי ענה. נשמה נחמה נשמה

נחמה י. ס. וכן נחמה ענה נקום יאמר י. ס. נשמה

סוד העולם הקטן וסוד הבוהו יתבך שהוצא מידו

נחמה בלע נקף ונשמה נחמה נחמה כ. ס. ס. ס. של עולם

הקטן נחמה נשם י. ס. נחמה על שיהם סוד נשמה

נשמה נשמה כחך כל היסוד נלני סגרי הוצא וזה מורה

על נשמה הקטן נשמה נשמה כלומר נשמה נשמה

שהוצא נשמה כחך נשמה נשמה נשמה. והוא ב

נחמה נחמה הפלגה הכתוב שצמד כ. ס. י. ס. סוד

נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה

כל המוח נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה

נחמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה

נחמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה

נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה נשמה

מה שצדק וקדושה צדק ספר לצי תחום עיניך כלומר הקדוש
 שהיא הנקרא החמדי צדן השמחה בה והוא שהיה הבורה
 השכלית שהיה קיים לעד וכן הוא בצדו כי הנקרא החמדי
 שהוא כבוד העולם הזה הוא ברמיון המוחותם שהם
 הקבוצה והפס המסמלת שהיה כבוד העולם הבא
 היא ברמיון העליונים שהם הוצרים השולטים במחמדי
 והנקרא בטל מן היותו כלומר צביל לצי מחמדי צדו
 והפס קיימת עם העליונים בלב שני היותו ומחמדי
 צדו שהפס חמדי בטל העליונים סקרה לומר
 ונשתתת מהי ומה זכר צדו ומה נקרה ועובדים עליה
 שני מיט העליונים העליון הוא בעולם הזה והעליון
 הקדש בעולם הבא וצדן ספק שצדן שתי העליונים
 מעטן צדו צדו מיטן ענינים שהם כח שני הפסים
 ואחריה הוצר הסוד בקדושת הנקרא החמדי כלשון זכר
 וצדו הוצר סקרה ובקדושת הפס המסמלת כלשון סקרה
 וצדו היה זכר ורעה : עין ענין עבר וכוונתו מאד
 ורעה שלשה שרים עמלים והם משלשה מלכים
 שמיצאים בשלשה ענינים כבוד שלשה עולמות
 והם תל זקל לב : שלשה מלכים עולם
 שנה פס שלשה עולמות
 כסא מדינה מלחמה שלשה עמל מלכים וכן צדו

ספר יצירה תל. בעולם ומלך של אצט גלגל בעצמה
מלך מוריה לב בעצם מלך במלחמה ורעוה וסב
דעת בי מי סב' לב בעצם הוא ומלך במלחמה וידעת
כי הסבה הראשונה במציאות האדם הוא עץ הדעת עם
שם המיוחד הוא תבלית המייסדות עם לב בעצם תמסות
המייסדות אחר משה לב בעצם תמסות המייסדות
שם המיוחד תבלית מייסדות ורעוה : ואם תרעוה בעצמות
מתעבה שחורשן מעץ הסבה הראשונה שפיג
עץ החיים וכשתחבר הסבה הראשונה עם תבלית
המייסדות עם תבין צמחת הטוב שצמח ניטע ילך
אלהים מן בעץ ופח חורשן סוד הפה היוצא
מהעץ להטקות צמחן כי משם יוצא צמח ישר
ורעוה עם הסוד המופלג הטוב במילה שרמוה ה
הצומחת מן מי יעל לבן השמימה : ופה צמחו לך
מעט מסודה : דע שמיטויה לבן לעמוד בה כפך
המולד ופל כולו בסוד המילה הוא מלך ופל ישראל
בה מלכים והיא להיותה מופת בעת הלידה : ופח
לחוש העמלים יגד מוטטות שכלך ורעוה
הצומחות והצמורות ומזן לבן השנה סהם השם
המיוחד וזה מורה לך וחוריע בצמחת סוד י"ה כי המילה
סוד צלה : עתה והכל סוד שם הפגל והוא מים חפ

מפי הנבירה שהוא המופא מן המכה ומן המילה וממור
האמור לפנים וכן אמרו חז"ל כזה הסוד להסתיר ולהעלים
כי רפאל רפא את גברתם מן המילה בנאות שלשה אנשים
טובים עליו נעם הוה נעמו היה החביבי נעמה לו הטעם
יחפך בגמיעה שנעמד נירא עליו יא. ואחר אמר והנה
שלשה אנשים וזה סוד מוסף ורעבו כי עלן נבחרו
בחדש פורים כי שבעה עליו ותבין הסודות המסתליים
את נפשו עם כוחך ומגמלך ונשכל טוב בעיניו ומה
שהורעתך בעשרים נשות צויות חרע שבעללן כ
הם נכיר עתה חנה נביאים נבוכים והיורע חנה
מחמתם מן שמתעסק בורעת צמיתם נעלן דע
עו מתעסק לרעת על מינות התורה וזה הוה המצות
והבין מחר שהכל עליו הם והוה העקר שכן מצינו
המופתבה מקובל ככלל מנסות עשה וכל מינות לא
תעשה שכללים הכל על צויות הקדש וזה סוד נסתר
ועברו נשמהו ומיגע על הפעלם עשרים נשות
צויות ועתה התעורר מזה שצור יסך עור כזה
דע כי חשכן עשרים נשות צויות מלכות והם
סוד נבונה סן ומה להשפיע מזה היסר בהבורות
תלמוד וטענה ביד כי עשרים נשות צויות
הקדש חסבום מלכות מצינו צמית מזה הרץ עם

תשים עליו טונות הלב נמיט אחד תבטא חשבון עשר
 ושנים צוותות שעות והוא סוד פלגים וסב ידעך
 אחדים ארכבה עבסן לפתח והוא סימן החשבון הזה
 יורע בקבלה סוד המיתדות ניש מה שמורה הפסוק והוא
 שמועיר עליו נאח להב החוב המהפכת ואם לא יפ
 יפך צלור אשר עבך להצדיק מה שיו יפך החשבון
 מדיניות שמינו במיטא תכליל נאם יעקב על אמת
 אשר עבך להצדיק מה שיו יפך החשבון מדיניות
 שהוא במיטא בל ספק ק נה יי עבך ועלך לא
 שלמו מהם ופסח מהם נמן העבדים בפרס
 והסוד הוא כי פתח הוא מיט אחד מן עבך ומיט אחד
 צהים שהוא שמו נרעין וטה תרעס מן עין וצהים
 עבך בל ספק הסתבל כזה הסוד המוסר . מש מים
 רוח . אש שג . מים מדי . מים . רוח חנו נחר
 מח חור . סתם עלכל הלבנה מביץ האדם משה
 הסוד הכל ששה מביצים שמי מביץ שלם
 קטן . אלה מים שין אלה שין מים שין אלה מים
 אלה שין שין אלה מים שין מים אלה משבוק מזה
 מל תש שעה לשמה לב צהים . רע כ הסוד הזה
 של מביץ מורה על היות עלכל הלבנה מביץ האדם
 עלומר ומורה הנקט הסוד האחד שלפסן . שכל מביץ

עולם קטן כלומר העש . כי עש היצטר מילה בין
הגלים ולקחה מן שדר עין עשם מקיף עין העולם הרא
הכוח . עין שרר קדמון . ורע בלוי כי הוא סור צדור
והוא הצמח בבוראת השכל הברל שהוצא בלוי והוא
מלך השכל כי הצמח עשן שכל ברל ולא צופן בלל
עין מורה מדע ברל שהוצא קדמון והוא עשם . המורה
עין צורות להשיג צמח הסורא יתבך טן עש
מח הקדש צמח . נסח הרעך ט צמחיות הקדש
כן עין החיים זהו עש המדור שכלל שבעים נשחם
צמחיות מתן הכירך שבה המוסח שג . צפס
לצא ממנו יותר בשום פעם לפי כירופו זה . נס עין
יורין . וכן יורע הצין הצמחונס נס מהיג וטן כל
יורע הצין הצמחונס נעין צמחן לים שהם סמלית
ה פלצה וסורס נסח נעלם מדור מרוב המקובלים
כי לצא מסר זה השם נלצ לצמחונ יתבך הטללים
נצח נפישו . עין מרע משיג יורע . נאחר בלוי
פטי היורע נאחר היורע נאחר כמיר קל היורע
מדע היורע . נאחר כלומר כי כירך . קדמון עשם
יורע . נאחר כלומר כי כירך קדמון . יורע מדע יורע
נאחר מלך קדמון . יורע מלך סך כל קפ סלח . פי ש
שחע עינה נקל מוסר למען נחם בצמחיות ח

[illegible]

אברהם הנוח ט

אברהם

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם הנוח ט

אברהם

מל' במחלות עב' שהם שבעים ושתים חש' יל' שלם
חש' מל' יחר' כל השם המיוחד' נכלם ככלל צנת מל'
חש' יחר' רעות המעלה שלש' ניעקב הלך לרחק
יפגע בו מלאכי צלהים הסמיי העולם הבא ומצאן
בואן לאדם כל החיים הטובים ומה מורה עליהם
עשרים ושתים צותיות והוציאה היוצ צמחיו ויצמח
יעקב כאשר הוא מחנה צלהים זה יקרא שם המקום
הוא ממש' שהם עשרים ושתים צותיות ומציה
אחרת כ' תורה ומצותהם- עולם הבא וצן ספק
כ' הם בריה' שחלל אשר ברת עמים עם העולמים
יחבר וצמחו עמו ויצא מדעתו וסבר הערעתי
כ' שחלל הוא החיה שברקיע כצמח עולם
השמים החיים וזו המורה נה' כל הקדש מוכן בצמח
הוא שכל הפועל סוף' וזה הוא כוח הקדש ש' שהוא
איש ואשה והוא סוד נסתר והעולם נבחר בו והוא
אדם ית' והוא ששמו ששם רבו ושם המיוחד הוא
צמח צותיות והוא שעצמו נצחיה צמחו צמח
ופ' רשו' אל צומח והתורה היתה כל צמחיו יחבר
בבריאת העולם וכן צמח על חשי' ית' וילך
קנע' ראשית דרכו והוא התורה שהיא
החכמה והנה פריצת

בל בקורו מורה והבן זה וכל יחד . ואלף דלת טן יור
 שסורו ירוע וסב ירעה אחת . על המורה בל אחת
 שבו עבד העולם קרובה . ונעה רעלך להבון
 בסור סורה הצעות אשר בתפילין המוחות על
 כצט יד . סימן תפלה ותחבוב ראשי ידי שנים המשות
 ותחבוב מרת הרין בראשי יהוה . שהוצ מרת מחבוב
 בדי . ונע תבואת בירין תשכיל מי פונצ אשר על
 מנשך . ורצת כל ^{אנשי הצדק כי שם יל קדש}
 עליו ^{ויחבבו חזק והחבבה בצורה}
 בצמותות הכס ליכיד שין של שלשה אנשים נשין של
 צרכנה אנשים ורלת יור . והאנשים הן סבעה
 של שני ובכוח שני קיום עשויה הרלת והיור
 היא ביטוח תקורה אחת עמה חברה ותחבוב עיקר
 סורס וזו היא יכולתם שסור . שבעה אנשים וסני
 קיום ונקורה אחת כלם מורים השם המשות יל . וזה
 סור השם המיוחד המורה עינם הצעות בכוחם
 כן : יהוה תקדש אחת ושני קיום וחבי זה סימנים
 שנה בשנה . יהוה יור הוא מאס הא . עטרה חמשה
 שנה חמשה . תשרסו יור עת שעות קץ . כלוא
 קץ שלמות עת מלכות . וכן אמר כי סגמים וחמדי
 הרבים ער צין קץ וחומר עור סתם וחמס שם

מנס תבשריכו הטבר שהוא שם המפורש . ועור
 אחד צמחי המוחה העצ החכמה . ואחד לחיים
 אלק שלש מאות שלשים וחמשה וסורס הוא שלש
 בדיעת השם ועבדי כן צמד בספר יצירה כי העולם
 יש בו שש קצוות והכל הקדש מכון בצמחי
 והיא הקורה הצמיחית המוחה על החכמה שחשם
 השפע שופע על הכל ומקיף הכל ולפיכך היא כ
 בכל והכל בה . והוא סוד השם בקנים המצטרפים
 למעלה שהם נקרה צמח ושני קיום נחב וכלם ששה
 קיום ונקרה צמח שהם מחור צו שול . שין למר
 נגד השכל הברא נח היא יצירתם יהוה

וזו היצירות הצמותות השם והשני

חיצנים תוורים לכן צמד ישר נה סוד צחל ויבוצ
 כל ששה קנים ונקרה צמד ביסוד זוגם כן עולה
 מעלה מטה פטם וצמחי ימין ושמאל ונקרה בצמח

יצירות השם יהוה

החממה באחד עשרים ושנים צמות יסור פלוג
יסור כל הפולס סוג מדע ופרל יסועק נאמח אנב
קדמין והוא מה שזמיר לתת להם פגז תחת צפון
עבר ירשת צמחן ט' לז' יעשה יל' להם חב' בלתי
אם בלה סורן אל עברין הכבצנים . וזה סורן העצמ
עליו שיעבן קומה . מעלה מטה פטס נאמח ימין
נשימאל . והחממה באחד עשרים הפולס מי השם
והוא חמחור עלזה . נישע יל' צלבים מן כערן מקדס
הוא הסם הצמח וכן זה מורה על כל צל . והמחשין
צלצל שכן מביא לכל וקיסה לשע שחמחור שר . מ
צמח שכן הוא מיכורף אצלזה לבן הוא ק' . כוס
תחת מחור ומעב . חוס יסון . יט' והמחב פכ' מ
הכל שין . אל יד מלל עשר ספירות בלי מה נאמל
נאמל יחר שר . שיר דש דש . ישר ירש קטון חשבן
שם הנה שכל הנה לשון הנה חשבון דין וזה הסור
הוא מחפל . הקיסה הצמח מיכורף שר .
כוס מעלה . הקיסה השע מיכורף שר
מחור פטס . הקיסה השליש מיכורף דש
חוס ימין . הקיסה הרביע מיכורף דש
יסון שחל . הקיסה החמיש מיכורף ישר
מעב צמור . הקיסה השש מיכורף דש

של שי עין לבו סימן ימין והוא ממדו לקץ הימין וסוד
 ימין יור מש יור כן . הנה נגלה שלשה סימנים חזרים
 רסר צמד ברוססס והוא שול צו שגלה נצור צפר שול
 כך יותר בביטור שה שנים המעששים נגלה כל צמד
 מהם בחשבוננו צנך שהוא הקנעני . שנה סבר שלשום
 ר"ל הקנעני שול יתג מהם הודעת קלות . והוא סוד
 צו . נפש בלתי שכל צנך עפר בלומר ער כוונת שכל
 שכל משכיל . יהיה צמד . יהיה צמד . יהיה צמד . והוא
 טרם קצו קצו והדעה על זה שחזיתו סוד נגלה
 סוד . יהיה צמד והוא יר . שנה כי בהתה קצו
 ישמע עולמים לעש ט סבר כוונת שול צמד
 האדם בכלל כוונת משה כי צם בשבור השגור
 השם וק היה חקוק על משה משה שהוא משה
 הנגלה ים שם המפורש להשיג כוונת השגור
 ולפועל כוונת לקרש צמד השם יתברך כי השגור
 השם המפורש הוא בעצמות וידוע כי בעצמות הוא
 שם מורה על עירוב והעצמות המבחינת יתברך
 האחרות . מורה על עירובם ועל הרבבות וזו שם
 זון נגס חיי האדם נגס חיי כוונת השם שם
 כלומר בשם לכל שכן יתברך יתברך . והיה שם ה
 מלכה מקינות שהעצמות למעלה ממד החמה

במחיצת נפש חיי האדם שהם החכמה במחיצת
מיון ק' ולכן נקרא עולם קטן כגשר סבת למעלה
על זה הענין עיניו נמשס תבין זה הסוד בלוי
מבואר מרע מוחו כי האדם נבדל מכל ביוצ
מטה בבל צמחם שרצול יורד מכל אדם נירוע
כי בצמח תבליית מייצמות השפעת השם היסודי
וכן ישיב מסיבות נהם מוריס על שכל הפועל כי
השפעת השכל הפועל היא ממיון הע והוא ער
יוצא מעין ולפנים צבועה לך סודו יורד מפורש
שדן ספרנו נעיון מה שמורה לך סוד מוחו
שהוא צרע נחמק עליה שרי מחוץ כלומר
שמוריס שיהם על מדע וכל מכללך צעם
שמורה על שמירת כח הבית נפש סודו עור מורה
מוחה שמתח לעולם כלומר השם שהוא בפנים
והוא העקד צלקט כי הוא שם הקטני צמח
שדי מחוץ מורה שכל מנהיג נפן הוא צרע כ
פנים שדי מחוץ מוח שכל מנהיג והסוד המופלג
הוא מה שמורה שין ולפי יר שמו מיוחד כלומר
שם הכורה שהוא נפס מורה על שפוחה מדע
על ומורה שפוחה קרמין נשהוא כלל עשר
ספירות בלי מה נקן שדי מורה שם יי צרע

כלם יזו עבדות דעת גדול התורה דעט לא יתכן
לרעת לשום חסידיל כלל מכל סתרי התורה זלזל עם
יורע צמחת מי צמות עולם הברלים כל מה שזי
זעפה למשיך להשיך מיסם כלומר שאינם צורך
ולא כח כנף כל הנביאים שם ולגישינם דבר
מכל מי צנ הנקט וכיוצא בזה וביריעת דבר זה
מהם כל ספק שציפשו לרעת צמחן סתרי התורה
מוסרם שהם המורעם צמות מתוך שכל הצדק כסור
צירוף הצמותות ובר ירעתם הברלים הם מלוצי
משימי הקול ויש לך לרעת כי השם יתכן כר
אמותות שחזק שחן צמחן זנו וזק הוא מביך חמי
החביאות כלו שהוא שלשה חלקים והם השכלים
השמים והצמחן כלם בעללים תחת צמח צמותות וא
וצעפֿ שהשכלים בעצמם לטרם צינם טפלים תחת
זמן ישיבה בעבר סור עמר ואינן זמן מחד כי ה
הזמן עצמו נשחן יתכן לא עצמו כי עמון היה תמיד
חקוק וצעפֿ שהתורה בראית שהוצא הצמותות וזה
לא יחסר סמך כי עם זה עצמה ולמי שחזמי לקפלן
זל יתֿ צלקים נסר מרע ומשכיל וצמחן מדעת ואנוכ
צמ כוחצן כפי היכולת הצמשי על צמחת וזה
ירע לכל טעלי שכל כי מיהיך כל המיטאות עמר

מזין כל מי אשר תחתיו נאנפף שהוא שכל שני וזה
סוד גדול אשר נידוע שיש לו סבה המיוחדת אשר
שהוא שני והוא אחד וזל על חלק בראשית ברא
שית כלומר הסבה המאשרת היא הכוח אשר
ברא תחלה שכל שני נאמר מהיץ כל המיוחדות וזה
נאמריו ברא עליהם שהם העשרים מחמור להכניץ
את כנפי החמור אשר הם השמים והאדמה והאור
ברא עליהם את השמים ואת האדמה. כלומר עם
השמים ועם האדמה נברא כחות גיבוי אולם מהם
מלאכים מהם נפשות מהם טבעים. וכאמרת בסוד
הסוד מהיץ כל המיוחדות פשוטה חלקים נעדין
המוריד על זה הם האמותות והם מהיץ שני יידיים
ורעבליה שהם סודי התורה אשר קבלנו מן העולם
העבריים וסוד הורשתן כי כל המיוחדות שלשה
חלקים והם מלאך נפש טבע נשלשתם נאמרים
בזאת והם שכל נאמר נאמר כלם נאמרים והמיוחדים
משך כל ספק נאמרת זאת ותורה נאמרת כי אכן ה
השנה מבלעדיה אמיתות לחושטלים ולמקובלים
וכל המיוחדים האלה עליהם. כל המיוחדים והאמיתות
היות האמותות שלשה חלקים והלמעלה מהם וזה
יותר חזק מהם וזה מקבל טבע מזה המיוחדת מחשבון

חלקים כ"י

אב דה וזח ט . כ

כל מחנכים

פפציק

ט

יוה טרן צמח כחן לפחשטן שג

אב דה וזח ט . כ

ל מחנכים פפציק רש

כ . מחנכים

ואלה הסודות כלם הם מרציות ופנימים ומה שישראל

לדעתם יהיה השם עמו והוא עם השם והם משיח

שלם ביתן ובין הנמצאים בהר"ש עם לן הצמח ככל

ולפיכך המצא עינם מזה הקדש מדע נבל גי' ט

וזהו ובהם שלום וצמח והם מאשי' מאשי' דגן

אחור שהם צמותות ר"ל כבודתם ומהם נמצא אופנ

חדשים שלשה חלקים וכבר ידעת מה שצמחין

בספר יצירה מעין הצמותות והם שהם מוזרים

חלילה ר"ל כב צמותות התורה במצותם ושלשים

אחור שצרים והם כס"ח . רצ"ל רצ"ל כי השג

הוא משה צמותות הבטח שני בתים ששנ בעם

וכן אחיה תורה והחכמה מסב צמחים הוא כחן

שירוב לכל בעלי השכל שכל לי מורין מלא ס"ב

צוֹנוֹת הַתְּהוֹרָה וְעַם הַגִּמְזוּר לְמִי כִפְלֵם כִּמּוֹן תְּהִיב
 כֵּן וְכָבִיד שִׁטִּים וְעַם בְּצִמְחָת כִּי לִשְׁחָן הַקֹּדֶשׁ הוּא הַרוֹסֵב
 וְהַחֲרִיב וְהַמְחֹרֵב וְעַם תְּהִיב לְעַמְּךָ כִּי צִמְחָת הַכִּסֵּי
 לְאַרְבַּע תְּלִיזָה בִּיחֻקֶּךָ תִּשְׁעֶנּוּ מִן הַפְּסוּקִים וּמִן הַקְּבִלָה
 וּמִן הַשֶּׁסֶל מִן הַפְּסוּקִים הַיָּדוּן הַמְחִימָה לְאַחֲזוֹר וְעַתָּה
 אַחֲזוֹר אֲנִי יִחֻקֶּךָ הַצִּמְחָת וְעַם שְׂרִים עֲצֵמִים עָלֶיךָ
 יִבְרָךְ וְהַשְׂרִים הַשְּׁלֵמִים עַל זֶה וְעַם כֵּן מִלְּךָ עֲבֹדָה
 שֶׁהִיא צוֹנוֹת הַקֹּדֶשׁ וְהִיא מְבֹרָכָה פָּנִים וְאַחֲזוֹר וְהִיא
 וְהַשְּׁלֵמָה בְּעֵטָה וְהִיא סוּדָה וְעַתָּה יִבְרָכָה אַחֲזוֹר
 מִיָּד וְעַתָּה מִיָּד וְעַתָּה אַחֲזוֹר וְעַתָּה יִבְרָכָה מִיָּד הַ
 הוּא לֵב הַחוֹסִים כֵּן וּמִן הַקְּבִלָה תִּשְׁעֶנּוּ כִּי תִלְבַּל מִיָּד
 חֲלִילָה שְׂרִיף אַחֲזוֹר וְקֹדֶשׁ מִיָּד יִחֻקֶּךָ הַצִּמְחָת הַ
 הַקְּבִלָה כֵּן בְּחֵלֶל שְׂרִים וְהַמְחִימָה מִיָּד הַיָּדוּן מִיָּד
 וְהַמְחִימָה חֲשֹׁבֶן שֵׁם יִי וְהַמְחִימָה מִסְפָּר לְעֵלְיָה
 וְהַמְחִימָה רְבוּתוֹ וְלֹא הוֹרִשִׁים מִיָּד בְּרֵאשִׁית הַתְּהוֹרָה
 אַחֲזוֹת בְּחֵשֶׁב כֵּן אֲלֵהֶם וְהַמְחִימָה מִסְפָּר וְהַמְחִימָה
 וְהַמְחִימָה וְהַמְחִימָה הַפְּרָשׁ בְּשֵׁם רַע שֶׁכֵּלֵם עָלֶיךָ
 אַחֲזוֹר אֲנִי לֵב הַחוֹסִים בְּשֵׁלֶשֶׁת לְשׁוֹנוֹת שֵׁם הַמְחִימָה
 כֵּלֵם וְשֵׁם תְּלִיזָה בְּשֵׁלֶשֶׁת וְהַמְחִימָה עַל זֶה שְׁלֹשָׁה חֲשֹׁבֶן
 הַמְחִימָה וְהַמְחִימָה לְחֵלֶל כֵּן שְׁלֹשָׁה עֲלֵמוֹת הַ
 מִיָּד עַל יִי וְהַשְּׁלֵמָה מִיָּד עַל קוֹף וְהַשְּׁלֵמָה

מקורו צלף וחדש נאילך חוזרים החשבונות כלם חלילה
זה ירוע מצד הקבלה ומהה שידוע לכל בעל שכל
ט המצב ברחי השם ונורף צמריהם להרמיה
אלהים הוא המשיח ממנו צמחה השפחה כפי גלות
הזרם להשיגו וזכר ק כבר הסתנו מפעלותיו שהונג
מנהיג תכלול חלילה וזי צפשו רובלתי חסדן חלקים
ושעות ניהים נלילות שבעות וחדשים נשנים נסבר
השד הבטח של זה בצומחו על המצורות והיו לעצמות
ולחברים נלימים נשנים ונשנים חוזרים חלילה
זש ק השנה תזרם צמ ברחם היא בחייו המצורות
חלילה אשר מהם יורב כל היצר לן לחיות מיי ש
נרע שיש רציות צרות מאלו כדי המקובלים
ומהם זה והתכלול הונג סור. ברו מקור צמות רומה
לוח בבין שהונג ריטונ וריטונ הונג שפחו. ט לז
עמון שיש לז תצר חוץ לעינמו יתב מספיק
לז לז השכל ענה והנה כבר נבאר שהיה
זה ממש מן הכתוב וכן הקבלה נמן השכל והנה
שנה צוריש כי אין יריעת השם שלמה מסלשת
שלה ביד הזרם אלא צש השיגה בשלשה דמים
מלא לז מר הבטח ומר הקבלה ומר השכל
ומה שמורה על זה צמחו יתב וצד צ

מכאן על יחזק וכל יקב באל שדי שהנא השם המבורך
בצנעו הספר הירושלמי וזה היה מספיק לצבנות עבד בלוא
יהי שלוחים לרצח מיצר בעצמה שהנא עבד עליהם לזכור
לצמחים דבר חדש מעצמה העליונה ביום לבר שהיז מוס
מושיבים לבית בעצמם למהבם למשן הבציע תחת כפיו
השכינה אמנם מי שהניח לעצמות מופתם בשני הטעם
הניח ליהי עבד אחרת למעלה מן ויהי בעצמה מיצר
דיעת השם המיוחד לצד זולתו כמו שצמח ויחזק ויחזק
לצד נורעת להם כלומר לצד נורעת
להם מיצר הידיעה היצרנית לסע
היצרנית לשני טעם בעצם המין הקדושים והרחוקים
זה מופת שצמח המעשה יהיה הוצא נורע לכל מיצר
שמו המיוחד צבול מיצר שם צמח שהוצא כנף לצד
יהיה נורע צבול ליחידים לבר מיצר השכל ומיצר
חלום של עבודה ומיטה פנויה ממש להשלים נפשו
ונפש היחידים הירועים ברוע ולקח צמח לצד נורעת
להם ולצד צמח לצד הנורעת לבסוף כן היה צמח למח
צמח מופת זה שצמחתי ונולד יס סודות צמחים נפלאים
בצמח שם שסודר ההוצא כצמח מרחיק זה צמחם
זה הפיחם גם כן טוב ונאות לעיניו והשיחבל כן ו
ורעבו וכו' וזה השם מיצר הטוב ומיצר הקבול

ומידר השכל והנפש והנפש ועל זה הענין זכר
ומופלג מכל זה תמצא במה שזמננו בספר יצירה
עשרים נשמות צורות יסוד כל העולם כמין שהורשתן
לחמלה ורע שהם יתברך קדוש קדוש חפץ מה
שכלל שש שחיותו צדק צדק נשמות נשמות
על העולם שקדושתו קטן חפץ שבו נכלל הבורא
והוא הצדק שחיותו כו במידותיו שלשה דבר
כוללים הכל והם השכל והנפש והנפש ועל זה הענין
זכר בספר יצירה שלשה נשמות שהם ספר ספר
ספר כוללים הנקרא והנפש והנשמה וזהו
שהם לבורות על כן צדקתו גבורה של המעשה ה
הנור ורע שהצדק הוא הנקרא שולם הקטן חפץ ש
שדומה לכולם צדקים חסר שהוא מדר והוא
מדר חסר מדר מדרה שחיותו מיעוט צדקתו
ושש חסר צדקתו עומד ושם במעלות המעלות
להיות גם הנזק יקרא המדר והיחיד והיחיד
בגורם צדק שלשה נשמות צדק שהיו בו במדויק
לפועל כן גם הוא כולל במידותיו צדקות הקדש
מדות שהם שש החיים כמין שזמננו וזה בשלשה
חלקי מידות שהם הרע והנשמה הנשם שהוא
גם כן יהיה פועל מדר הבנה והיחיד והנפש לכל

חיינו וזאת נאמר תרצה לרצת מצות קבלנו שכל העולם
עמוך ביר האדם המשיביל עשה ונאמר מצות הכל מחנך
דיעת השם אבנא לך חנה מחנך שאלו העליונים
מחנכים דל השמים לשמות טבעם פגמיה עשו משה
ויהושע בשמלותם ואלהם כבוד שבע מצותן שהם
שהשכלים הנפחיים מחנכים האדם כי זה לא יתכן לומר
לאחרון ולא להעלותו על האדם כלל אמתם כשהוא משה
הטוב העולם המחנך מחנכים גם כן לעצם מחנך
אין יותר האל יתברך וכלם חסידים עמו מחנך השם
יתברך על כל פעם כמון שמחנך על שיהיה שלום של
שמוע למשה עד שהוכיח השם המפורש נאמר חסידים
עמו לעשות ביטן קונו על יד משה חסידו עליו השלום
והשקר הוא זה שהשם אמר לעצמו חנה עמו כדרך
היום כלו תמיד את החיים ואת הטוב ואת החיות
ואת הרע והאמתים באו לחיות כל היסוד ונשתקק
החיים והטוב והמדות והרע תמידים יתר מיות הקדש
והם הצופים והשופים הנקראים שמים ונאמר תב
תקדק החיים והטוב לבר המצאיהן מיכאל ונבר
ירצה שהיה שר של ישראל כמון שמחנך כי צד
מיכאל שמים והוא באמת חיי החיים ועליו נאמר
ישקנו מנשיקות פיהו ונאמר חנה הוא ללב בינה

לפני הבורא. זה הכלל כי החיים והטוב פנים השכינה
לפיך מידיו את הצדק לנטות צד החיים ולסור
מיוקשי מות. וכשתדקוק המוח ותרע לבר המיוקש
שהם שטט עולם החיקין ונצלה לך מהם קצת מוח
חפץ שתשתדל להטיל מידם בעה דע כי רבותינו ואל
תקנו לנו במקום קרבן מפלה כרי להסיר מחמת מה שהוצא
כנגדינו שהם שטט עולם השם יטלנו מהם ועל
ק יצרך לדקדק בה בסוגי הלב נפשי יכולנו ישרוצ
מהם מיד צדדיו שירה וכן נחמר לנו במקום מפלה
דבר מקובל שצדן ספק בן והוא ידיעת אהבה צדדיות
השם המיוחד ורע זה נק' הוה ירכו השם שלצ לעבור
אל זה נעין לנו מחמתו צדדו שהוצא הפסג וכשהוצא
מחיצים מחמתו מחזיקים עם צדדו לעומדת זה עשה
האלהים נצב הויכצמן הענין להכחה צדדו להודיע
מעט מעט מה שצדדו וכן הרעט טוב ורע וצדדו
כי כל טבע הטובה טוב ורע מהו הטוב שבו הויה
ומה הוצא הרע שבו ההפסד מצדן שצדן טוב ורע
למעלה כי לצד הפול מלת טוב אלא על מה שצדדו
בהפסד רע. צדדו יצדדו מלת טוב אלא לעליונים
כמו שצדדו במחצותם נירצא אלהים את הצדד כי
טוב ורעה הויה כלשון כע צדדו וכשתחיצה טוב

ורע. וכן תמצא שיקראו השפלים בשם טבע ולא
בשם שכל לב האדם המסביל ומוזה תשיב כי על
הטבע מוסיף אנו צמחור על הטבע טק חסד שמורק ההם
ההפסד כמו שהוצא דורק ההויה וזהו טוב ורע. והפסד
לזר יבוא מיצר היצורה עלצא מיצר החומר שפושט יצור
ולבש יצור כל שכן שלצא יצור לעולם הפסד מיצר השכל
עלצא הויה טעמית קיימת וידוע כי הרע הוא הערר הטוב
ואין לו מיצאות בבחינת עצמו לעולם עלצא מיצר שה
שהטוב בער הרע עמיצא מחמתו ולזה היה נקרא ה
העצן בשם מיצאות לשניהם אל הויה והפסד. ורע
זה יקרא גם כן ככלל ממיצא והנה יש לרעת מה
שאמרו בשלשה פסוקים על החכמה הרעת המבנה
שהם שלשה ספרים והם תחת שמו תבאר המיוחר
לו המבנה בשלשה יורים יין כער שלשה עללחות
והנה שלשה פסוקים הם שלשה שיש עמיצים בער
והם עולים שנה עש. ועללו שלשה עינים בפסוק
אחר ובשטם גם כן והוא מומחו יין בחכמה יסר מרן
כוכ שמים כמבנה כרעמ תהומות עקרען והשכל
זכו חכמה שהוצא חללה על הארץ בעלת הויה.
וההפסד נשם החיים השפלים והעליונים והוסיר
מבנה על הכנת השמים הקימים והוצא שכל פסוק

תבונה שמי המיוחד ל' וטעמיהו כלל בזה
שמי המיוחד ל' יל' תבונהו כמו שך וצורה וכו'
ול' שם כ' ו' צורות נידע שמהצמח ירשת ביד
הוא משכיל וכן הוכיח הרבה בזה התבונה כ'
החושך על פני תהום והוא צם כ' האש היסודי שר' ומלך
פנים ואחור וזה נפטי שהרבה שם משוקל נאמר
הרבה טוב ורע . והוא צם כ' מן נידע צרם צור צתחוק
רע כ' הנהגה המשכיל טלל צמב מחסבות המציאות
המציאות תחת השם כ' צמב צמות ואין ספק כ'
מי שהוא משכיל סודי . יהיה משכיל ואשית המציאות
והחיות ולפיכך ימיצג מלכות הנהגה המשכיל וימסך
ליומן בזה ישיג צמח החיים וזה כלל יציע צרם
צמין כרשת המדבר שהיא לצמב חיות החדשות
הטעמות הכסא נידע כ' צמח צמב חיות טללות
הטעמים והצדן ואלה שמותן צמם צמיה שור
כשר . ולא הושיג ענינים כי צם בהשגת טבועה
צמורה וכן צמב מחות העולם המציאות סתרת
צמם הי' צמל : **מזרח ומערב סבין**
וררנס : ולס' הנהגה אחרים ועם המעשיות
שהם שיח מעיד כל צמח בשכס
פיו ומהם בזה פיו שמיצג צות ואחור הבורח

הבונה מזבית המים צוה ונצחיתו וכולל המצבנות
המצבנות שם המיוחד יור האצ נצח הזכ. נצח תרכיב
המצבנות הוצת כמו שזכרה יקוק אצל ענה מוכבנת
פני צמח למצבנות וכן לכלם המצבנות שכוללן קוין
שחזר אלפא ביתות של כו' עשר סב מצבנות והם מצבנות
כל מלכות שלמות הצומחים ליור עניהם במספר
שלם צמח. מלך צמח. והכל נצב קטון. שחזר עין
החיים חכמה מדע נביל והם המצבנות עין עין סע
התורה והם כל המצבנות הקדש שצריך תורה.
נביאים וכתובים בסור עשרים ושנים שהם עין
הכל והתבוא כמה פלגות יש בסור ומצבנות חיות
כי השמים שרים והמצבנות מלכות. אלה השמים
נצלה הצריך ועליהם כתוב ויכלו השמים והצריך וכל
יבצאם ונצחו השמים שדים צורין סורס ברמו
כי לא יתכן לבנותם המצבנות שחזר שחזר שחזר
והתחילו לשחזר המצבנות שחזר כח. יהי חזר המצבנות
ברקיע השמים ופירשו לנצח ולא מה שירצוהו בל סוף
עליהם צמח מצבנות כתוב והם השמים צמח. וה
והלכנה צמח. צמח סורס ברמו קו. חזק וכל חזק.
סוף וכו' יורעץ במצבנות סב כל עבודה
וזה היו ששהם נצבנות ונצבנות וכל המצבנות

סוד סוד הוה **שקראו** צעו **מחזיר** בתוספת על
עומדו ונחיתו חזר השמים וזו חזר הלכנו **אשר**
בפניהם הם כל העולם **אמנם** שמים פנים וצחור
מן שבתותי למעלה והנה **אשר** יסך עלזה מה שזנה
בספר יסרה חזר עלכל פנים וצחור ואמר על הפנים
למעלה **ענף** ועל האחור לחטה **פנים** שים לבך אליו
פה ושמים את כל אשר את חזר אליו רעט הכוח
יחזק מה אנשים תחתנים כולם אנשים עלונים
ובוא את האדם בשני פירגין פנים ואחור מן ש'
שואמרו אחור וקדש **יחזק** נעמיצים בן יסר טוב
ויסר הרע והם שני מלאכים **אעפ** שהם שר ומלך
שכל מי שהמיתו האל הברא מלך ועלן אמרו
אל מלך טוב ומלך רע מלך טוב הוה מנהיג את
האדם לעשות טוב בחייו ואם הוה כחך מתהפך
בעיניו והוה נהיג ולכן יקרא חס' כלומר חס' **ענף**
טוב וחסי **ענף** רע והוה סוד פנים וצחור ואחור
יחזק החזק המורה והמחית ומחית הטוב
ולן אז הסוד וכן אמר הצומח כי הפעולה בתחתונים
היא מן שכל שיהי עתה שהוה מנהיג כל המיידנות
מאשר אמרו ומהפכה נשפכנו מתן שני יסר
וסר יבאות יבאות כלומר יחזק נה

נשיאם והשם עטח בשמן יחבר וזמר לו שמי שמי
 והוא צמחון ש שמי בקרבו ולפיכך קראוהו צמיס
 שהוא משפיע על הגמיסים ומפני הרע בערו הטוב
 מן הצרם לפי מציאותם יקרא מלפני רע הוא צמיס הוא
 צמחון כלומר צמיס צמח צמח כל מי שחכם מזהו
 וסודו ידוע שהוא צמיס ידון ולכן במשנה כלל היצר
 הטוב והיצר הרע כחשיות כי תעשית הוא שם
 מעלות וכן תמצא ארבע מרכבות המציאות כללים
 ההנה והפסד הטוב והרע והם פני שדים . מן צמחון
 פני שדים וכלם במצבים מעיני שדי כלומר מושגת
 מזהו מפני מטטרון . נשפך על צוק המשיחיל בכח
 השם כן ארבע צמחות כגשר וזרה למעלה וזה
 ותמצא עולם כולל זה . כלומר טוב הרע שהוא ח'
 חכמה ובינה משפיע המלוצמים וזה הוא טוב . והוא
 כולל מלצמי השדות . חבלה משפיע חמה ולבנה והן
 רע צמח שסוף ההנה השפלה הפסד ועכל הוא טוב
 תמיד בבחינת צמחון והוא נבנה נבחר נבחר הורשתי
 צמות ואין יריך לעכלו תמיד נעשה לעטף התענות
 וזמור שהוא צמח על הצמחון נבנה שהוא צמיס .
 והפסד ענף שהוא שדי כלומר שכל וכן צמח הוצמח
 למטה שהוא שר והפסד למעלה שהוא שם יי . יעין

חסד המופלג שהנריענו כבודו כי עולם המלאכים
נשדים צמד במוחצו הצמוד למטה והפנים למעלה
שם צמד שד צמד . נכן תמיכא יהוה בפקודן הירוע
לא יעק נאומה שדים ומלככים סוסי כלומר אט מוס
על כלם והם מחבתי ופכתי . נמיכמו נכן צמד יחצת
י"ן היו צמיצין ערעה והעב אעצור על מצמד התמידי
השלמים בכל המקובלים מיפי העבצמה דנותנו ול ש
שצמדו על סמאל . נכת שלו שעפלו מדקום קח
קדושין מן השמים וריכו למחר נכן הונג הצמחה
וצעפי שצמד טוב הונג תבל ואינו כלום וסבר טפל
אם לא יושב צמד תחתיו שהונג עין החיים שהונג
אונותו הקדש צמחתיב נוצרין שיושת צמד כמין
כחוקומו עם יחצ וצין ספק כיסמאל נכת שלו הם
יחד טוב ויחד רע נשניהם דקים בלב נמיכמו
הלב עלין נמחצין והונג הכן השט נירוע כיין שט
הונג בית הצדיש המלצן מיכצל הפצל והונג שט כ
ביצתה טוב ורע נשפעים מן מוח הקדש כדקין א
איש ואשה והם שט יחדים נמיכמים מן שט שט
נכת מנהיג כל המיכצות כנשד ונכת למעלה
והונג שטל פועל דין פיסופין פסידם והם שט יחדות
אדם נחמה נכן נמיכמו בעולם הסכב השד והמלצן

והוא סוד יהוה פתח נצחור הצלחים פאנשים היח
נהשחצם זה צומח לזה וצני מלגך השם וזה צומח
לנצם צני מלג היחין והשחצם וזה צומח לזה צני
מלגך השם וזה צומח לו צם צני מלג השם וכן מקו
מקו וצליס דין מק דין וצניק יקבלן מלכות קרישי על
עליונים הם יחד הצנים ומי שירב צמחת צניס
ומה ידע צניסיהשם שכן צמחן צמחת צליס
במדות שכל פועל ידע כי השנים והמלגנים
שנים ונשלמים צמחת צניס שנים עם כל צניס
השנה השם צמח יוסב על צמחין להשלים דין
יבמות ורן צמח כל עליונים ומחמוטס יוס ולילה
עשרת ימי תשובה במדות צמחים נאם יחד
צמחין מכוונים במדות היום העשירי וצמחין שדן
בצנים שדי וכוונתן יחבך להחליף להם קף מוכה
בבא וכות יחס מתפללן תפלה בכוונתה הלב צניס
דן צמחם במחבדן וצם לצמחן צמחם בה ומשלח
בצמח יחד צניס עלם נעלה מצניס לט צמח
לשית לבבו צמח יחבך נחל צמחת היום הוא העבר
הקוצ יוס הכפורים שלח היה טון נחל מחור שם
המיוצר וכתבו עשרה פעמים אלה ביום הכפורים
וכבר הורעתי במק ומות צמחים מהו טון נחל וסורן

יש לחרוק למה פני הסה כנף העם ולמה צמוריו כנף
אלהים הקדש והסוד הוא שם היום היום תלוי על
הפטם והצמור והוא חסר ונמך כמו שחם ון השם
וירוש מות כמו ק והכלסור צמור והכל הולך על מקום
והוא שמו יחבר העקמיתקה שהוא המיותר כמו
שכתבו בסוד ועם זה יש צד צד ספר עונות מה שיצא
מה הוא עין החיים וסבר הנרעם שהם
מותיות הקדש כי
יש צד מת צמור יסרוף הצמורות ומתה מטה השנה
השם ניתחבר הכל עם יסרוף הצמורות השנה השם
יש צד מה חיי העולם סלה נרע בצמית כי צמור
לרעם ללהוריעו עתה קין ולא היה מכינו ער שצמור
לו המלצך רב השכונה והוא צמור ישכב בתי
העולם כי למעור מועדים ומיט וסבלות עין ירד
עם קדש חבליה כל אלה ונענף שער צמור
שערין לזהבין העץ בר חמה לט צמור שהבין
חמור מעט והרץ שבו והצמית צמור מה צמור
צמור כמו ששקל כמלת צמור וירענו שהבין צמור
ק במזכירו ומן והוא צמור אשר המחכה ויצע
ופירש לו הכל בפסוק האחרון והוא קין הימין כי ק

עשכנז בן חמית ימיו נשמואלו וטבר הנורעתי סט
 הימין והשמואל ועין טברין יפה ותמנא שהיה עם
 הג' ש' ~~ש' ש' ש'~~ הוא לבוש חברים הנמנא פנים ונחמור
 והנה עין לו סימן ער עתקן נסוח קף זכות וקף חובה
 השכל היישר והמסור העולה בין הפזלים שהנא יסור
 היישר הרע והכל ישרם כהיה צמור למטה ופנים למעלה
 טבר ירשתסו זר וקנה שהם שמים וכן מעשה
 בראשית ומעשה חספה הם זכר וקנה וכן צדן מן שן
 וצ' הים והנה שתי המדות שהשם יתבין מהי' ה'
 המינימות במ המדות מהם כמא הסבור שמה י השטח
 מלוק המדות והנה בביתקן משה השכינה כישוראל
 כשה ניהין עליונים למטה ומחמנים למעלה וצ' ה'
 מתחיל הישועה ופירוש עליונים למטה צדק העלין
 למטה ומחמנים למעלה והוא יישר צם ~~ש' ש' ש'~~
 שם ומחמנים למעלה צם המחמין למעלה והוא
 צ' מהול צ' מה'ל בעל הפה בזכות המילה יהיה
 מלך וכל אחד מיישראל יצמחו והצלוה השנה השם
 כיון עבדנה כודי מנה כיון רין כודי המדה כיון
 צם נחמה כודי סלזה ר'ל שיהלמן בהסכל נירוע
 לא במה שמתהללים היום בו שהנא מחטבב צלח

עֵתָּה וְאַתָּה יְהוָה. כָּא חֻבֵּה לְחֻטָּה. כְּלֹמֶר מִטְבַּע לְחֻטָּה
שְׁמוֹת הַעֲנֻשׁ וְהַסְבֵּר כִּי תִהְיֶה הַשְׁמָה יְהוָה

הַשְׁמָה הַשֵּׁם. וְכֵן פִּירְשׁוּ שְׁחָפִי הִיא לְגוֹ לְוֹמֵר דִּי בְּסִם
נִתְּנָה וְכֵן יִמְרִי. יְהוָה דִּי צִמְדָּה וְצִמְדָּה וְכִי הַשְׁמָה יְהוָה
צִמְדָּה תִּהְיֶה לְכִי צִמְדָּה וְכֵן יְהוָה דִּי צִמְדָּה כָּא זְכוּת לְחֻטָּה
לְחֻטָּה כְּבֹד מִלֻּחַ הַמִּיתָ בְּסִם שֵׁם הַמִּיתָ שֶׁהוּא דִּי
צִמְדָּה צִמְדָּה תִּהְיֶה צִמְדָּה שֶׁהוּא מִפְּרֻסִים בְּקוֹרָן וְהוּא
צִמְדָּה תִּהְיֶה וְכֵן יְהוָה וְכֵן תִּהְיֶה צִמְדָּה שֶׁיִּשְׁלֹט מִשְׁמַח
יְהוָה בְּכָל הַמִּדְּבָר לְשִׁנּוּת הַטְּבַעִים מִדִּבְרֵן הַשֵּׁם וְכֵן
כֹּחַ צִמְדָּה מִנְּעֵר מִנְּעֵרִים וְכֵן: צִמְדָּה סוֹרֵר
דִּי וְהוּא תִּהְיֶה שֶׁהוּא שֵׁם הַמִּפְּרֻסִים

הוּא קִדְשׁ לִי אֲכַמּוּ שְׁמֵהֶם צִמְדָּה וְכִסֵּף קִדְשׁ. וְהוּא מִ
מִשְׁחָה צִמְדָּה מִשְׁחָה וְכֵן צִמְדָּה צִמְדָּה שְׁמֵהֶם בְּכָל
שֵׁם וְכֵן צִמְדָּה צִמְדָּה לְכָל שְׁמֵהֶם יְכֵן שְׁמֵהֶם וְהוּא
קִדְשׁ וְכֵן צִמְדָּה יְכֵן וְהוּא לְחֻטָּה יְכֵן שְׁמֵהֶם
צִמְדָּה הוּא יְכֵן מִשְׁחָה קִדְשׁ וְהוּא שֵׁם צִמְדָּה לְכָל
פִּיטִים וְכֵן צִמְדָּה לְכָל הַשְׁמֵהֶם כְּשֶׁחָל לְהַעֲבֹד שְׁמֵהֶם
כְּשֶׁחָל לְכָל יְהוָה מִלְּכֻת יְהוָה וְכֵן צִמְדָּה
כְּשֶׁחָל לְכָל שְׁמֵהֶם עַל שְׁמֵהֶם וְהוּא צִמְדָּה יְכֵן
יְכֵן יְכֵן וְכֵן שְׁמֵהֶם בְּכָל צִמְדָּה שֵׁם קִדְשׁ יְכֵן
יְכֵן וְהוּא צִמְדָּה כִּי יְכֵן יְכֵן. וְהוּא צִמְדָּה שְׁמֵהֶם

שבתה כן הוצא כלו שותהיה וכן צמד להצמד
אנכי שן החיים מן בערן מקדש והוצא יבין סבב
סלח לו השם מלצמט לעורו בחכמתו ולהוצילו באהבת
הבורא מתוקה בהוריעו לו אצטפת מהנותעין החיים
אשר במן המן והם צוותות הקדש שהם במן
המסך והוא הוצא שרמן שן ונצפה לו שרמז צוותבן
והוא סור אצטבע צמותות הוצלפא ביהוצא אצט וסך
והוצא אצט בשם : שמה מחשב סלמס ונבייגס שהורר
נצור ושהוצא סרה המדבבה אל ססלפוטא דמות לזהים
חכמה תבונה והוא ספיע אלהים :

וזה מפיכ שחושבונך עולה עלה התבונה
כאלו צמד ונחה עליו

עלל התבונה והוא צמדו והסירות אצטלב הוצמן
אצטרכס ונמת לבס לבכשר הוא עלל התבונה
ולפנים אצטרכסו בעה שהוא עלל הסכלעם
חער חלילה וצמדו לו אצטך מיכאמל נחט שרן וידוע
החיית המחטס וכן צמד לפנים כשפט כח
בשרק אצין והנה אצין בשט פון וברוח שפוטו יחית
חשב עליו הנביא צומח סלצ ילחם בדרך אצט
בכח השם וכל אצט
פ אצין מיעבור להושיע בלב אצ
אצט יוצר יוצר

לקבץ מלחמה ומהלחם עם לבם מרח ובחזקת יחסי
לל כגבורת הסוס יחפץ ולל בשוקי האיש ירצה
חיה יל ותיחזקו את המלחם לחסרו שבו יושלים
צמח יל אשר כל חוט לל ותיחזק צמח בשבט היצ
צמח הצבחה פיו ורח שפתו חיי השם ויהי כלל
חכמה חבונה רעה כמו שצמח ול שלשום יעט
לחץ המשיח במהרה יבוא בידיו והצות כי תצ
השם המיוחד וכן צמח צמח ושוטף לל צמח
ואין ספק כי הוצא פה העצמה הצבחה ויהי שצמח שלמה
הצמחה טרם צמח ונחשם סור המעלה העליונה
בירן שהוצא השם המיוחד הסולל תמיד מספר החכמה
והחבונה והרבת נדוע שכן כל חסיד חי ועל ק
קראת החי המדבר בשלמות בחינת עינא חי משל
חסיד כי ערין הצע שכל העצמה נישף צמח הסולל
בשמו לכו כי לא ישיף מהותו כמו שצמח ופכ לל
יצא וכהות השם המיוחד הם כל משיח לשכור
הטובים עם כי בחות והם על צד צמח שור שור
נדוע טמיה שם מיוחד עלן הוא כולל המיד
כח שנקור השם כולל חסד ושור וצח לל צמח
כי כל המדבר תחת ידי הצדק והיא זו צמח חחות
העולם מוח מערכ יפון וחדס צמח צמח שור שור

וזהו ועתה צדק עור מה שהתחלת. כי למעלה כע
 בשני נחמתי יום הסודים ומה שצדק העצם עלי
 יחיהו באומרו מה צדק יי. נל. תהלה חסם בחסמתו ולי
 תהלה הצבור בצבורתו ונל. תהלה העשיר בעשירו. כי
 וזה טעם. תהלה המתהלה הסכל וידע צדק. וזה לבן.
 כי תבלית המהלל הוא להרמות כדרכו שפועל פעולתו
 במורה כמו שצדק במצות וצדק וצדק לא תורה שצדק
 וצדק התורה וצדק תורה צדק ריכז וצדק וצדק ריכז
 וצדק צדק נקד שם המיוחד וכן וצדק צדק שם מיוחד
 וצדק כן המהלל הצדק והשלם הוא בידעת שם מיוחד
 וצדקו הסכל וידע צדק הוא שבידיעת ענין צדק ש
 שהם חמשה דרכי היצירה יס. צדק הצדק הצדקות
 וצדק יום הסודים ברען הפנים והצדק. וסוד
 מטען יום שעה. ויס מנה נער מלוק. צדק
 כלים תלפלים ס. כד ייס דמיון צדק צדק שמו.
 ואלו הם דרכי היצירה מטען
 צדק צדק
 שח. צדק שדי. צדק שדי. שח. שח. שח. צדק
 חן צדק ס. צדק חמשה שבהם נבחר השמים והצדק
 וזה צדק שמים והוא סוד צדק וכן הם חמשה
 דרכים כמו שצדק חל כה כדכס כלומר בחמשה

דרכים אלה והם חקיקה מיסובה שקול המדה סיור
ועליהם אמר ר' עבד המזון ביצת. וכן אמר גם כן עליה
הנקוד שהם חמשה דרכים אל המדהות שאין רב
מלשם שהם טללים אצל כלומר אצל ת"ו. שהם פלגות
וין שלשת חלקי העולם עליון תוכן תחתן. כוללים
הנקוד והוא זה קמין ימי מולם חיון קיום השמים ציח
ולת וסבר הדעבך מה מה שחפץ אמנם אמר יש
עוד סוד אלה ואלה העמדים בבראשית אמר הא
יתברך בתחלה ספן הישר בראשית בראשית אלהים אלה
השמים ואלה הצמח כלומר אלה ה' שמים ואלה ה' צמח
ועין שחשו יפה אלה ה' שמים פנים ואלה ה' זר וקב
ספנים כלומר כל הספר שהוא כל השם אל השמים
באמרים אל כל בראש ואלה הכתוב גם כן זר וקב
באדם ויקרא אלה שמים אדם ביום הבראש לשמים
הסוד האמתי. ואלה ה' צמח אחר ופנים ה' צהי
עין עין והנה צהי אחר ופנים כה פסג מעלה ואל
כן עין אחר ופנים מעלה והוא מה שפשוטו אל
ט נגד כלומר מה נגד צמח ואל כלומר הסוד
השם ענין. וסוד הא' הא' שט קיום וחי נשח קיום
וחי ואל סוד חסבה והוא עולם העלולים מטב
חמה ולבנה ומפני זה קראו מלואם חבלה. קל חובה

ומגיד פלג. חמדה נבינה ורש כי תגידס הוגסן האל
האלהים והסוד המופלג שבס הודגת כל המדינות
בה סודם כל המלך הנלצל האדם דן ומחור המלצה
תלגלים. והנה בדרך אחד המנופלת גם כן ה' ה'
הדעת הדעת והוא מופלג קווים נשט חמדים והע
על אמתם צמחן יתברך ויכלו השמים והאדמה וכל
יבאים. גם בדרך שליש. הפלגות בהחבר הקיום
השט. יחד שהם חמשה קיום חורים חבור ורכוק הכל
השם הורה והמסות נמורה מיטעות סגס הסבור
פנים נצמור: והוא סוד מצות היות סין
צחל פנים נצמור

בברט את השם והוא סוד הסבה בנב שהם נגשית
העמדים למטה מהסבה הנגשונה. והוא צהבה
שהוא צמור. והוא צב נגשית חמשה קיום נסן תמס
אחדם ול כ העולם הבא שכל הצות הקטנה שה
שהיא יוד. והוא נגשית השם ושאר צמחין הנה
והנה היור בינור טקה אמיטיות וממנה יעשה כל
דבר והנה צמחן שבה נבצם העולם הבא והסוד הוא
מפני היורה טקה צות קטן ועליה טקדנו עמנו ישורין
בסבת צות וסבת טקה ואין ספק כי טקורה אמיטיות
מורה לכן כ העולם הבא מורה לן הכל קרש שהוא רעב

חכיון בארבע כעשרים נשות וכן כל העם
ועלן קרמו גם קטורות עמיות וכו' ומה קדמות
על שלשה שמות יהוה אלהים והוא תעלה
אל עלם עלן עין הקדש מקדש יומם ולילה והוא
סוד שלש ספרות והנה יהי מרים חמשה עשר מרים
קיום שהם יסוד וכן מרים קדוה נשכ קיום ומה לשון
הקדש וכן בגוש הקדוה נשכ קיום האמות וכן על
ששת קיום וקדוה בגושם שהם התבלית וקדוה
בגושם הוא מלך הברית ארבע האמות שם
מיוחד בארבעת המין מורה ומן ריבוי ושוב כי הנה
מורה היו ארבעת עין ארבע מרבין ארבע מרבין
מרים נשים לבן להבין עין המים בגושן הן כי ה
המותות של כל באמותם שלמים מספרם הן והוא
הן והוא המין והספר אמותם של כלל סוד נשכ
כללם המין המלך ברעם נשכ נשכ נשכ נשכ
נשכ ידע ארבע יתכן נשכ יתכן נשכ יתכן
מקדש ונשכ בבוא המשיח יתכן לבן סוד וארבע
ענה נשכ כן מה נשכ נשכ לט לטלות מסוד
ומן הסודות המרים לו נשכ כי המים עולם קטן
ומה שיש בעולם המלך נשכ נשכ נשכ נשכ נשכ
והמלך מרים הן והם ארבעה קיום שהם ארבע

כלומר השם שהוא ייחודי כמו שזכרנו לפרט חטאת
רובן וידוע כי הדגש והתגלים הם שרש ועל כן אמר
מחצית הקדש להם הרי הסוד הנסתר. ואמרו אל
כפיהם את קדשם שיהיה בעין את קדושת להשלים
הסוד נמשך פניהם ודמות המוקדש ל' שפע יחיד השם
דמות השם יחיד וזה סוד נעלם עם תשיבתו אל תפלתו
והנה הוסיף הלשון בין שתי הידים ושתי התגלים.
הוא בין החיים אשר בתוך הן והוא צמחות הקדש
כי צמח לשון הקדש לא צמח עמנו אלא לרעה
מתוכו סם מיוחד. ולפיכך הוא עורף חסמה שהוא
חיי העם והוא סוד צמח מחנות השכינה כמין
שאמרו בספר יצירה היכל הקדש מכוון בצמיחה.
ועד הורעתי שהוא רעת. וסוד הוא ידוע כי בין
עין החיים בא הבואה התורה והמדות כי מצאן יב
יבטן אלה שלשם אלה חכמת סודות אלו וזה הקדש
וזה יקבלם כי עם הלשון בין שתי הידים הנה כבר
הורעתי פלאות בטעם סיחת שלמות עלין היסוד
תחתון כאשר הורעתי ועליו אמר דל על הלשון
בין הידים ככל שגההו כדרך לבנים ושמן על
השך אג יחסר. ואם שואל למה צמח צמח
על ראש. והוא עמנו ענה ואמר והלא על ראשי

תורה אחת צויה וזו היא המצוה וכן נזכר ומכסוך לה
 המעשים : ועל אשר עי מה קץ הפלגות ועתה
 אוריין סוד משלל דע טחש הוא ע
 עתה מהבדל אמתם מל הוא סוד אדם וחיה ורע באמת
 שהוא כן כמו שהורענו במספר שמונת צמות
 באותיותיהם שלמות והם כוללים שם המיוחד ועל כן
 נכללו המותו אדם השרה והשרה וריו דיו ורס .
 ולב בלבול . סוכב אדם הרי סוד משלל מורה מרע
 ערל מנהיג הידין והשרה והשרה כי שם מנהיג
 אדם וחיה מביע הכל כל כל השם המורה על המשלל
 והוא המוצא השלם מה והעולם הבא ובמילין החשמל
 בכלל מין אבות וקדוש . לפיך צמחין עליו פעמי
 חשות פעמי מחללות במנהג האבות וקדוש . ורע
 ש המילה בין שתי תולדות המיכונה בה להשג המלכות
 שהם סוף שלם ולכבוד תמיד חסמה נביה ולשפוח
 חמה ולבנה ולבסוד מלכות חסמה וסוד המלה הרשון
 מאומהו והסודות צמח לב האין מסתרים נשתי לם
 לב בשר הוא לעצמו המבנה . וצמח וצמח
 עלים מים טהורים וטהורים
 כלומר שכל וטהורין במדת מילה להסיר מה
 המולד מעלינו ולקח השם שומע תפלת כלפי טמיה

חילה כוללת השמים והארץ שהם מעשה בראשית
גם מעשה מחבה על כל שמים וארץ והנה בית פה
גם כן מללה. וצבב חיות: וכן ירוע כי חיות
שבת מללה בית הפה

החילה לפיך הוותה בה ירוע כי שמים בראש
מאור לבשו כלומר מעולם השכלם וכבר אמרנו
זכר וקרב מצד המלך הישרי הלמוד הישר
וסורס חילה שילה והנה חילה חיים וטב. אמנם
ערלה טוב ורע. וסור המל והעלל לשון וסור הלשון
ישועה. ומה הסור הרע כי היהורים והצנוסות
טטון על מין תרץ חיות. וריון היהורים בהם
קיס וריון הצנוסות בהם ציט קיס ומצן תעבור
לדעת כי מה שהשף לרעת סור המעלה הוא
התלויה על הצדס טעלן קיס תרץ חיות ועמה
תעבור לזה הסור המפלג שדע חיה לחזון
מעט לא להלחם לכל צלה לחקובלים המשכילים
ושם לבך אליו ורעין כזה הוא. מלך השן
שפן שפן נע. צביואל יכלס צלבים. שונף מל
חיה נעב מלחמה. שם לך. שם יד. טבנים
לך. וה. מלצבים. הצדס סן. הצדס מלצף. כומח
מחון. תי. מרצ. כומח מחון. צי. מרזה. צמי. ירה

אמר יי' אלהי . כוונתו יי' . הוא חזק . אמר יי' .
 וזרם אחר . ארנס חזק . המחוור מצל ח . מחקר
 ח . השכח מוליד עפר . העפר מוליד השדים . השדים
 מולידים היי' . היי' מוליד הדת . הדת מולידה עולם
 קטן . עולם קטן מוליד הקדש . הקדש מוליד סוף טהרה
 טהרה מולידה צלצל סוף . צלצל הסוף מוליד העולם
 הבא . העולם הבא מוליד חיי החיים חיים חיים .
 ועתה עושים לבך **ושמע קבלה קדיש**
 עליונים ורעבי התעשון
 הוא יד משא ומן המיש והוא שוקן צלם העפר
 והוא חיי שוכני עפר הם צרבע יסודות והוא כרוב
 שנובר דרך שער והוא חיי שוכני עפר והוא שומר
 חסד כבוד דרכי יי' הרע שהם הפסד צדק רוח חיים
 אדמה והוא עפר אלפים מלך בשד נוס עבר
 הטבע מוליד מלוצי המות והוא ממנה על חונן
 החיים צנות מניע לב הצדק בשד נוס . הוא מלוצי
 המות מות הרין ומות חמדים מבשר על מלך עשן
 ועד צפרש צוף המרוב היסודות הוא סמאל וכת
 שלו צוף יד משא למך המיש . יי' טוב וישר רע .
 ועוד צפרש סס חיי ממנה על חונן החיים צנות
עין הדעת טוב ורע . דין חלפה חיי שוכני

עפר עולם שנה עשר כחן רש לא מן אחר רש
חל והוא ישראל פרנס שכל פועל מוליד היצר כית
תמיצא שכל הפועל זכר נקבה ועלן מיתא העיר
המילה גם הוא מניע עלם קטן והוא שכל הפועל
השכינה וכן עלם השכל קיים וכן עלם השכל עש
וכן עלם השכל העולם הרוחני כוללים עלם שנה
עש וכן עש השכל חמה ובינה וכן תמיצא מה
שנאמר בספר יצירה שבעה שערים בפס וזיל
הם העינים והאזנים והאפים והפה כלם מלצן המוח
ואין ספק כי המוח והחיים בידן גם הוא גם כן נוצר
בשר והוא מבשר וסוד קול מסדר ערכות והוא מלצן
השכל כנס האדם והמציא על היות מוח וחיים בידן
שתמיצא בידן שטט עלם וכן תמיצא בידן חיות
כור הא וזמן הא וזה הסוד כל הסתירה עם תוכה
להשיגו וכן זה הבא אחריו יותר עמוק יותר עלם
ונתב מחנן והנה הוא זה רש כי הכונה תבין
יחד שמו על האדם במצינו המלצן העל
המוריש לו רשיו וכו' מצינו תורה למחשבים ואמר
עברו שרי המינוח ל ושים המלצן העל כשם
וכן שהוא שר כי באמר לעלמך וכו' וזה הורשך
שבו תלה השם תחית המחשבים והוא מטטרון הסוכן

כלל סטלפון ושעס גיש מלכות בנבואה מעל נבואה שומר
 ונבואה ש עיהם וצמחם הם כללים שש קימות והוא כסר
 מן שר . ובסעס ככללת מיתות וייתת הסולל צמחע נוחות
 והצור קרצ ק מן שצמרישך להסתר סוה כלל מקום
 וזה שמו פו כלל וכלעם והוא עיר מן שצמח ועיר פוז
 צמס יולר . והשכ קרצ עיר והוא שוטה צמח . וקרצ
 כלל שן לער רינש והוא מעיר והוא רעה צמס ועל השם
 צמח מלך יושב על סמך רין מורה בעיניו כלל רע . כ
 כלומר מסינות עיניו נפסן הם חממה נביעה והם המה
 המלצנים וכן צמח כ עיניו על חרש צמיש וכל יכבריו
 יוצה כלומר כל פגס מן כל עינים יוצה כ הכלל ממת
 השצמות יחבר וצמח ונכסס כל פנים לירקן כלומר
 יחק כל כדור לשם יהיה כלומר ישמח העפע כסר
 שמו יחבר והנה צמחע על שם המלצנים ששם
 ששמותם הם גינש שהם סטלפון ומטטרון הם
 במיבוס פרדישן כסס מן שרן כלל כיהם יצר יצר
 והם סוה יצר מפורש צרף מלקל ולתכין יור יצמח
 יהיה נסתר מנהיג כל המיבצות כלומר ששמו צמח
 השם מנהיג כל המיבצות כיהם שש יצרים צמח
 צמח . צמחב חיות יהיה צמח טל השמים והצמח
 תבור הרן . שש המטה סוה פלוג כן פלוג השער

שמי. תשינ עזרת אל סדי. תשינ עזרת השם תשינ עזרת
שילה. וזה לבן סוד צמר מטה שילה מטה השם שם
המטה. שפט צנו פשט צנו טפש משיח צל הוא שם
שמחאל הוא שם הלב שם הלב הוא הוא לב השם
השנה השם שילה רם הוא שם. רם ירוק צרם לב לב
ירוק צרם קרב רם חם קרב מח שב רם חם רם חם כיכר
מח מח לב רע מחוך טוב לב רע השפט צוק עולם
קטן. מחור לענן מושען נגמור כי השם הנגמור
שמן בלען דומיכוס דיש. הסר ממנו שם הטובים
נשגמו דומיכוס דין. והוא סוד יהוה. צלהים בלשון ה
וחשבנו קול. הרי הוא קול יהוה צלהים. הוא סוד
היצל מרחק מחקק במחצה. במחבר. בלג ייחוק
הצמות. בלג צמור. והוא מה שצמור נישמע צמ
קול. צלהים מתהלך בן צמור היום טבצא לקלס
לחורם צרע טומד צרע החומר והם בלשון ין קורין
שם צלו השמות קריוט צמורטוש. נסגור. ובר שום
או מושך קריו. והוא סוד צמ. יין הוא שם. נענה
עין שלש לשונות ותרע מהם שמי. המי. וחד. וצלו
הם לשון הקדש לשון לען לשון ין. והם שלשתם
היהוד. או הצנוק. הצל. על. על. הרי. צר. הקדש ולען
יין. שבעים עינים. שבעים פנים. הקדש והלשון.

ברית ירושלים . יהוה נשכח ממנו ירושלים יהוה נח
 ישראל יסע . וזה שך האמת לנפס פנין . קץ פנימי . לפי
 לעיניך . עיני האדם פן סיני . העל . העדים . לשון לשון
 לשון . שנו שנו שנו . מים קדש . לשון יין חבו עליו . ארבע
 מחנות שכינה שדי . העשן שר שר מול מול דעת יהוה
 שר מול שר מול שר מול שר מול שר מול שר מול שר מול
 סר פ . דל . דין שר צמות הקדש עין חיים . דין העי
 דין העיר כונן כנס העבודה בוך עת כור הבחל
 מקדש יהוה שלמה בנה מקדש יהוה . שנה בנה עת
 נפין שבעים פנים פיב שבעים עיני מים . נפין
 זה שהוא מופלג נשמה . שם שמה סוף ששה שש
 נשים מעלה מטה פנים נשמה . מין נשמה נאלץ כלם
 רמים לבד נרעם . זה סוף עבר נכוח נעלם נאמר
 השתכלבון . הכחם האבית ריש גלגל מס . חמר
 מסובב שם חי . נסוח יסמח מטה במחנה חלקן מושק
 מייקק . חמשה טושים מנחם צמר נאמר
 אפרים שם חי . ששה ישר הנלגל צרף . עב וששה
 ישר . הנלגל צרף שמים בעד העשן . והוא סוף צמח
 הנה צמחו הנה צמח . בצ צלף בעב העשן והוא צמחו
 צמח עליו נישע . צלף צלף צמח מקדש נאמר
 נישם שם צמח האדם צמח ישר . הורה שהשליטן על

הכל ואיפשר לו להשיג בזה השם המיוחד שהוא המפורז
וידעתם תלגיה בהשגת סב צמות על אמתתם ובדברם
בלב יורעם וטשטשיץ צמות חשיץ מה שצמד ישקב צבילין
עלין מחנה אלהים זה ואחר בקר צעת שם המקום
ההוא מחמס ועלן חלק צת חבצתן לשתי מחנות ויהי
אם יבוא עשו צת המחנה האחר והכהן ויהי המחנה
הנשאר לפליטה וסקף דבר שלא נגע לאחר מהם והוא
סור אחרן שובי שובי השולמית שובי שובי ועזזה כן
מה תחזן בשולמית כחחולת המחמס כלומר הוא ה
חבליה ההשגה כי מחולת המחמס הוא סור חווה רכוש
נשוב כרך המחול וזה הוא סור השם המיוחד סקדן
שצמד עלין יוצאין טהורה עומדת לעב וכשישיץ
אדם בעצמו שובר עלה בצומתה המדרגה ירע סור
יהוה ילחם לבם וצמם תחישין ויהיה הברכה תלגיה
כח לטהרה לאחרים צו הפכה כצומת הכח לא בולטן
וישיץ אמתת העצמד עלין שם המדבבה והוא כונו
והוא סור מל שהוא בעצמות שעתיד הקבה להחיות
בן מחמס והוא סור של תורה והוא קן אמינע ר
וקן אחרן הולל כל המקבל עליו על תורה פורקן ממנו
עול מלכות וסב ירשת סור שלשה פסוקים שם
שחורים על אמתת השגת השם משבבים וסתיים

אמותות כל אחד מהם והם מיתורפים . ניסע ויבא ניש
 שעליהם נאמר קין הפלגות והם המורים על שלשה
 מדברים שהם שלם שנה נפש . כלומר על ידי שנים
 והוא ט בהם יושף נחמה המינצות ניש עליך להם
 להשכיל נעבב מדבנות נאמר דעך . מ"ש אל שהם
 מ"ש נש והוסף עליו נחבב נבבות שהם מ"ש נין .
 יבוא הכל בארבע נות נחבב מדבנות נחבב נבבות
 והם אל מ"ש אל . מ"ש נש . מ"ש נין . נא נאמר . מ"ש
 מ"ש מ"ש אל נש אין נסוים נעך נא נבב והכל יתר
 נעך נבב והוא נסור נא נשית מנחך הוא כרית
 מהות פרעה מלך מנחם התלוי בצותיות הוא הם
 הפלגות נעך נעך נעך נעך . והנה נחבב י
 נבבאות המורה שלשה מיתורפות והם נבב נבב הוא
 כלומר נלוי נסתר העב נבב הוא נבב . נא נבב הוא
 נבב . והסור על הודעת הנבב נחבב נחבב נא נ
 חוור חלילה בסור נא נשית נסור נהוא נבב נבב
 הוא נבב . נא נחבב עליו בוך נחבב . אל נבב נחבב
 נבב י"ד נסתר נבב השמים והנחבב נכל נבב נחבב .
 אל נבב י"ד והוא סור נבב מיתור . והשתכל הפלגות
 נחבב נבב נבב נבב :

נחבב נחבב נחבב

והרבה חיות

השמים והאדמה

והרבה רוחות

ייע טוב וייע רע

וערב יסודות

משט השמים

והרבה מחברות

רצש תלי

דע כי אלו כלם חר הם מורים מעשה בראשית ומעשה

מחברות וכלם זכר ונקבה וכלם בראים אלהים חנוך

מעשים השם לבנו יתברך לבדם והנני בראים ובאמת

זהו שם יי. והוא פירוש על העולם מתוך השכינה יורה

באמת כי אפשר לפרש פירוש קדוש מצד על הקבלה

כי אלו והחמשה עננים שהם אחרים עליהם נאמר

להט החרב המתהפכת מפני שהם הנחודים סגור

החיצון עד רענן האמת והם מתהפכים מתוך לבן דע

כי בסוד שלשה אנשי ביתו שחשבים שלמים קר

אב קר מן פה אמותו והשני מן פה קצרים והשלישי

ארוכים וכן שמונתהם קר האחד אצל בית מן פה

קצרים ואצל בית מן פה קצרים ואצל בית מן פה א

ארוכים שלמים יורו לך הכל אמונת מיצאונתך וה

הנני אומר:

ייע טוב קטן

ייע רע זקן

מלות שיהיה ארוך וכן נקראת שמהם עלזה הדרך

באלל מיטאותם ילד מסכן נחם ומלך זקן וכסיל

פתח שער שניהם . וזה סודם והוא מופלג מאד
 אחד טוב ואחד רע . ילד מסכן וחכם . מלך זקן וכסיל .
 קל זכות . וכן קל חובה .
 קל זכות . השפע הרחוק תכלה .
 וכן חובה . הרם מידה לירה .

והנה רחוקה וסופה השפע והוא בראשית יסוד
 והנה השפע והרם רע . צורה יסוד זה צורה
 טוב ורע . וכן צמח צמח שך . וכן תמצא משה
 שהוא פולחן של מצלח מטה מסורה בידו ובחש . וכן
 צמח על השמח כי ענין על חכם צניע והם פולחן של
 מטה וכן יורב לך שער צמח על הצמח שער צמח
 צמח . כשיצא יצאן לפועל שלם בית המקדש של
 מטה והוא שירמה לצמח קן העליונים מילא וצמח
 והיה רעם להבחין שער חס וצני יהיה מדבר צמח
 צמח מטה צמח צמח חלום שחנה ומח דיעם
 חנה הצמחנות צמח על הצמח שהוא בעל יצא
 חנה והצמח סור יור יור וצמח רעם שמה צמח
 הצמח צמח של מטה וכן תמצא שער יור וצמח רעם
 צמח צמח צמח צמח צמח שכן יור וצמח צמח צמח
 חס צמח צמח וצמח השפע העליון עולה יור
 וצמח צמח וצמח צמח צמח צמח צמח וצמח

להט החוב המהפכת לשמור דרך עין החיים . ועתה
אנו יעקב צענו ענין בענין לפי הקבלה הנה נישן מקום
סוד ויש הוא לשון מקום לכן עין אש וזים הוא יחוש
הסוד ויש הוא לשון זמן יחוש צד המרכיב הוא ערכו
ועתה להט החוב וקבל זכות וקבל חובה . אז צמח קו זכות
קו חובה והנה צד להט החוב לבח כשתחשוב הוון ל
לש. חש ישר סתר שהוא עת קץ קל זכות וקבל ח
וקבל חובה כאשר צמחין וזה סוד חפץ שהם הסודות
העבר ואני פותחים השער צמח בלתי רשות עליון .
ל ערכות וקבל זכות וקבל חובה ועל צמות ענין שהוא
קרב הרבה קרוב צמות מקום הפשמי העליון פרוס
מחשבות וכל הורשתי שחמנו נסן יחוש שח
בזרם צד לא ישיג בהם מנהיג ויש המנהיג הוון
השם יחוש צד שרי והוא חשבון צמח יות עשרים
ושתים שעות והנה המהפכת כל המהפכה
לשמור צד דרך עין החיים . חי משכיל מה כלומר
צד דרך צמות הקרש וסימן קטנה נח צמח קבלה
ע ש. בוא החוב וישלש ויש צמח שלש בנות
אשר לציון שהם יחידה קטנה קו הפך . וסוד
ותבנה ותלכה ותמלכה והנה הוא סוד פרו
העבר וזה פירושים ותות חן יתסוס והכל צמח

בשר ורע כל זה הענין כי נאמר תחתין נפלאות תמים
רעים ברחי הקבלה וכריעת אמתות. וטב הנדעתיך
סור הלשונות והוא שבעים לשון שהם עללים תחת לשון
הקדש אשר כלומר שהוא צמר מיוחד וטב מכלם וזה
הסור כיצד צפיר לך תבליטן עם יש לך לב להבין אמתות
עמים המזכירים ציפא. וכן מצינו הקבלה דע באמת
ס יתרוף הצורות כלומר להחזירם צמור כמין שצמר
על מצלה עפה והיא מטובה פטם וצמור וזה סורה שבה
שבצמור הדרך יחיצתן שבעים לשונות צמור יתרוף
הצורות והנה והפסד סורן צר ולמצינו והוא כי הפועל
יתבין הוצרך צמור ומשחרו צמורים ולא תבוא
הנה והפסד כי עם מסבות הצלצל והוא פועל צמור
שפועלם צמור וצמן סבות הצלצלים כי עם לקיים
ההנה והפסד והם לא כמחצתן צלצל להמציא צמור
הצמור באצמו בכל צמור צמור הוצר. וכמוהו כל צמור
ורעיון: השתכל בהפלת העלמות הוצר
והיות הצלה הצמורים הצלפא ביתא וסורם החיים
והחיות והנה צמור הצמור הצמור. כמין היום צמור
השמים וצמור הצמור החיים והחיות עתה לפטר הצמור
והקללה. שם מיוחד. וצמור סור וצמור בחיים
הוא סור צמור מזה במי תלנים חיהם של בני צמור

וסוף מלך העשירי והוא סוף התורה כי נכחת סוף
התורה ונמצא בחיים הוא סוף והוא יריעת יהוה יור
הוא נצח האז הרי סוף התורה והוא כי החיים בתורה
והם תלמידים המיד והעב עבודה מופת צמוד ממחר
למען תחיה שסוף בתורה והוא שמיחת תבין מכות
והוא כי צמחן נעץ הרעב ורע לא תאכל ממנו וה
והתורה הוא צמחן כי כיום אכלך ממנו מות תמות
הוא שסוף טוב ורע הוא מות תמות שסוף נצחן כ
צמחן ועלן מבחן בחיים אלק וצחן טון סוף החכמה
האלהיות על יד וצחן טון לחות העצב לחות צמח
חן ואחר כל תתקן צמחנות תשפך

סוף יין לירי יצחק וברייתו להוריבס עין הפלגת
יור מצית השם המיוחד הוא

שם ה שם השם המיוחד הוא עלן בערך הוא תכלית
השפה י שלי שם השם המיוחד הוא סבתו ה
רביעית השם המיוחד הוא עלן עלים כלם עלה לבהחיים
לב חכמה על הסבה פה יור פה הור עלן יהוה צמח
עלן כחן יור אחר על צמחן וזו צמחן ה שנים
מה כשוקל הן וצחן שלשה תמות צמחות ה ארבעה
פר עדי יור צמח הא שנים עלות פסח קון וצחן שלשה
הן ארבעה שלם עולם שנת פסח עלות למצחש מצח

שקל צלחת אשלס שמאל. והנה זה השם הוא מעב
טל העולם והנה זה סור מעלה נסבד ממש. כן קל וזמן
הוא סלל דין וחיים והוא יהנה אלהים פן סו פן
והוא יום יום ואם תחשוב פ' שבבים פעמים תחנה
חשבונן ששת אלפים ועשרים והוא כן שהוא עשרים
וששה שהוא סתם תורה כמן שכתבתי כבר. ואם
תחשוב לשון שבבים נסבד פעמים יבא עץ החיים
ז' קדמין מהם שנים אמות והקדש והוא כן אלפים
וזמן חשבונם והוא סור ז' וז'.

A Unique Manuscript of an Untitled Treatise of Abraham Abulafia in Biblioteca Laurentiana Medicea

Moshe Idel

1. Abraham Abulafia and the Beginning of Kabbalah in Italy

With the arrival of Abraham Abulafia in the late seventies of the thirteenth century to Italy for the second time,¹ we may speak about the inception of Kabbalah in this country.² This Kabbalist composed some of his most important writings belonging to the Ecstatic Kabbalah in Capua and Rome around 1280, and then moved to Sicily, then part of the Aragonese crown, and continued to create and propagate his special brand of Kabbalah there between 1281-1291. Moreover, it is plausible that he brought with him from Spain numerous kabbalistic writings written by other authors.³ During the eighties of that century many kabbalistic treatises were copied in Rome, and since then Kabbalah remained part and parcel of Jewish culture of this country.⁴ Especially important is the second stage of the development of Kabbalah in Italy, in the writings of R. Menahem Recanati, who flourished in the early decades of the fourteenth century, an exponent of a totally different branch of Kabbalah, the theosophical-theurgical one.

Abulafia's ecstatic Kabbalah penetrated into the Christian elite, beginning with the eighties of the fifteenth century, when the Christian Kabbalah emerged under the direct impact of Flavius Mithridates' Latin translations of kabbalistic and other books prepared for Pico della Mirandola, many of them belonging to the Italian kabbalistic tradition. In my opinion, a more accurate understanding of both the Jewish and Christian Kabbalah in Italy would

- 1 For the first time he visited Capua in the early sixties of the thirteenth century and he studied there the *Guide of the Perplexed* with Rabbi Hillel of Verona.
- 2 See Moshe Idel, *R. Menahem Recanati the Kabbalist*, Tel Aviv- Jerusalem 1998, I pp. 33-36 [Hebrew]; See now idem, *La cabbala in Italia (1280-11510)*, tr. Fabrizio Lelli, Florence, 2007, pp. 114-133.
- 3 ibidem, pp. 35-36.
- 4 ibidem, pp. 37-50.

substantially benefit from a detailed inventory of the content of the Italian libraries, a project that would require an intimate acquaintance with the manuscript works of the kabbalists. However, a precise mapping of those libraries necessitates the identification of many anonymous treatises, an enterprise that is far from simple, and we are still far from completing such precise identifications. This is the case for most of the Italian libraries, including the Laurenziana collection in Florence. The manuscript content of this library is particularly important for the understanding of early Christian Kabbalah, since its first Italian exponents were active in this city. Like in many other Italian libraries containing Hebrew manuscripts, codexes belonging to the Ecstatic Kabbalah occupy a prominent place, just as these codexes are conspicuous in the choice of material that underlies Flavius Mithridates' Latin translations.⁵ The presence of substantial material from Ecstatic Kabbalah is conspicuous also in the structure of the kabbalistic manuscripts found in the Munich library, which contains material copied from Italian sources.⁶

In this short study, I would like to offer a very modest contribution toward such a project of mapping the precise kabbalistic content of the Italian libraries. A codex found in the Biblioteca Medicea-Laurenziana, Plut. II.28, fols. 69a-100b (#17809 at the Institute of Microfilmed Hebrew Manuscripts at the Jewish National and University Library in Jerusalem), contains an anonymous kabbalistic treatise that is, unfortunately, truncated both at its beginning and end.⁷ The codex includes a fragment from the book of the *Zohar* on Genesis (1a-68b), and a Hebrew translation of the *Kuzari* by R. Judah ha-Levi (101a-164). The Zoharic texts and the untitled kabbalistic fragment are copied in a fifteenth-century Italian hand, which may point to the work of a copyist active in Northern Italy. The *Kuzari*, however, is copied in an earlier Spanish hand, probably of the fourteenth century, thus possibly the work of a copyist in Spain, although it might also have belonged to another codex. No title, name of author, date, or reference to another writing of the author, are mentioned in the extant text of the untitled treatise that concerns us here. Given the fact that there are no chapters, or other divisions of the material, it is hard to approximate the original structure or length of the untitled fragment.

Nevertheless, a perusal of the extant part of the text demonstrates that R. Abraham Abulafia is the author of this fragment. Let me adduce the main reasons for this identification of the author. I shall do so by analyzing some topics characteristic of Abulafia's thought, attempting to point out how this manuscript contributes to a better understanding of Abraham Abulafia's Kabbalah. Much more parallels of topics and themes found in this fragment can be adduced and I hope to do so in an annotated edition of this text which is under preparation.

2. Abulafia's Three Languages

In the anonymous fragment, like in Abulafia's other writings, three languages are singled out: Hebrew, Greek, and *la'az*; the latter stands in both cases for either Latin or Italian.⁸ Moreover, like in Abulafia, Hebrew is described as the comprehensive language that includes all the other seventy languages.⁹ In a manner especially close to Abulafia, and unlike any other Kabbalist with whom I am acquainted, the anonymous text resorts to non-Hebrew words for numerical calculations, *gematria*, even less so when divine names are involved. Indeed, the untitled treatise provides one of the most complex and fascinating uses of speculations related to the divine names in various languages, in quite an ingenuous manner. So, for example, he asserts that

In *la'az*, *Dominus Deus*, which, when subtracting from it [the numerical value of] *Shem ha-Nokhrim* what remains is *Domino Dio*, which is the secret of the *YHWH 'Elohim*...and its valence is *Qol*, which amounts to *Qol YHWH 'Elohim*, and it is the secret of *Raziel*,¹⁰ *medaqdeq, meḥaqeq, be-mare'ah, ba-midbbar, be-lo 'sheruf 'otiyyot, be-lo 'ahor*, and this is the meaning of the verse¹¹ 'and he heard the voice of the Tetragrammaton, God, walking in the garden, in the breeze of the day.'¹²

8 See Moshe Idel, *Language, Torah and Hermeneutics in Abraham Abulafia*, tr. Menahem Kallus, Albany 1989, pp. 21-24.

9 Ibidem, pp. 23-24.

10 Raziel is a relatively rare name in mystical or magical treatises; Abulafia is very fond of it because it amounts in *gematria* to his proper name Abraham. See Moshe Idel, *The Mystical Experience in Abraham Abulafia*, tr. Jonathan Chipman, Albany 1987, pp. 140, 200, 201.

11 Genesis 3:8.

12 Ms. Firenze-Laurenziana II.48, fol. 96a: הסר השם הנזכר שמו בלעז דומינוש דיוש. הסר ממו שם הנזכרם ושאר דומינו דין והוא סוד יהוה אלהים בלשון ה וחשבונו קול. הרי הוא קול יהוה אלהים הוא סוד ריאל מדקדק מחקק. במראה. במדבר בלא צירוף האותיות בלא אחר. והוא מה שאמר, וישמעו את קול יי אלהים מתהלך בגן ברוח היום

5 See Chaim Wirszubski, *Pico della Mirandola's Encounter with Jewish Mysticism* Cambridge, Mass. 1988, index of sources, p. 286.

6 This is a matter of a separate study.

7 See the catalogue of Antonio Maria Biscioni, *Bibliothecae Hebraicae Florentinae: Catalogus*, Florentiae 1757, pp. 258-260.

Abulafia spelled *Dominus Deus* in Hebrew by resorting to the letter *sin* rather than a *samekh* at the end of the two Latin names related to God, so that the numerical value of the phrase amounts to 736. When subtracting from it the numerical value of *Shem ha-Nokhrim*, 'the name of the aliens', which amounts to 671, what remains is 65, which is the *gematria* of the name 'Adonai' in Hebrew. On the other hand, the consonants of *Domino Dio* amount to 136, like *Qol*, the voice, which is related to God. *Qol*, found together with the two divine names *YHWH 'Elohim* (=112) in the Genesis verse, amount to 248, which is the numerical valence of each of the words *Raziel*, *medaqdeq*, *mehaqeq*, *be-mar'eh*, *ba-midbar*, *be-lo' 'ahor*. There can no doubt about the attempt of the author to arrive to the value of 248, which is identical to *Raziel*, a theophoric name that occurs in ancient Jewish literature, but which has been adopted by Abraham Abulafia for himself, since it amounts to the value of the consonants of his own first name, Abraham.

However, beyond the general identification of himself with the angelic name, the equation between its numerical and that of the expression, *Qol YHWH 'Elohim*, 'the voice of the Tetragrammaton, the Lord', is fascinating: it betrays an attempt to hint at his own specific self-perception as a prophet. The Mosaic elements are conspicuous: *Raziel* was conceived in some late antiquity texts as the teacher of Moses, while the expressions *ba-mar'eh* and *meh[o]aqeq* were attributed to Moses in the Bible.¹³ The expression *be-lo' 'ahor*, namely without the back, seems to point too to Moses' request to see God's face, or to the assumption that he has indeed seen God so.¹⁴ The Adamic situation of hearing the divine voice in Paradise is related to the great interest in the Paradisical themes occurring in this treatise, some of which will be dealt with in the next section. Immediately afterward, Abulafia mentions that in Greek those names are *Kyrios* or *Theones*.¹⁵ Those three languages are conceived as encompassing all seventy languages. A similar resort to the three languages recurs also in Abraham Abulafia's apocalypse entitled *Sefer ha-'Ot*: 'And I shall write [divine] names and shall combine them and I shall check them...until the two languages will be transformed, languages that come to serve the Jewish language, namely Greek and *la'az*'.¹⁶ The assumption is that it

is possible to transform linguistic material from one language to another, and thus retrieve the 'lost' Hebrew elements still extant in other languages.

This approach to the three languages, and the resort to them in order to extract some form of religious information is especially characteristic of Abulafia, though much less of any of his followers, and even less of any of the kabbalists belonging to other kabbalistic schools. This openness to other languages and forms of theological thought contributed to the interest in Abulafia's thought in the early stages of Christian Kabbalah, and we shall have more to say about this topic at the end of this study.

3. Combination of Letters as a Technique for Achieving the Agent Intellect and Paradise

One of the main techniques in Abulafia's Kabbalah to reach a mystical experience and to understand the Scripture is combination of letters. Though this technique is found already earlier, among the Ḥasidei Ashkenaz, and later among other Kabbalists, among the thirteenth-century Spanish authors Abulafia is much more interested in this technique than other. Let inspect one of the passages found in the untitled treatise on this topic:

Put always your attention to wisdom, which is known from the combinations found in letters, to those who knows how to combine them, because this is the purpose of the wisdom of man who intelligizes God, blessed be He. [...] Know in truth that the comprehension of the Agent Intellect is found within the twenty-two holy letters, which comprises the positive and negative commandments. And it is the candle illumining every man, and it is 'the river that exits from the Eden to irrigate the garden'¹⁷ [...] and it points out the twenty-two letters, the comprehension of the Agent Intellect, and this entirely [depends on] the combination of letters, the knower, the knowledge and the knowing, are 'Efrat'¹⁸ and this is the secret of 'Alef, Dalet, Nun, Yod, as I have informed you above, and likewise you will find in the case of the understanding person, the understanding and the understood. And everyone who comprehends the comprehension of the Agent Intellect, gains Life in the World-to-come,¹⁹ and is integrated in the secret of the angels of the living God.

הלשון היהודית והן יונים ולעזית אשר באו לשמש

¹⁷ Genesis 2:10.

¹⁸ No doubt that the very mentioning of 'Efrat has something to do with the name *Prat*, the Hebrew name for the river Euphrat, one of the legendary rivers of Paradise. The consonants of this word amount in *gematria* 681, like the plene spelling of the divine name 'Adonai, (as mentioned immediately afterwards), just as the sum of the consonants of the words *ha-Yodea*, *ve-ha-da'at* *ve-ha-yadu'a*.

¹⁹ The assumption that the world-to-come, namely ecstatic experiences while alive, may be achieved by means of manipulating letters is found many times in

¹³ Deuteronomy 33:21.

¹⁴ Exodus 33:20.

¹⁵ Ms. Firenze-Laurenziana II, 48, fol. 96a: בלשון יון קורין שני אלו השמות קריוש או. See also another instance where the letters חיו point, in my opinion, to *theo*, God. See Idel, *Language, Torah and Hermeneutics*, p. 24.

¹⁶ *Sefer ha-'Ot*, p. 70: ואכתוב שמות ואצרפם ואכבנם...עד אשר נהפכו בו לשונות שחיים

And know that the six hundred-thirteen commandments amount to [the sum of the consonants]²⁰ that you will hear: 'I am the Lord,²¹ One Unique, Existent, Necessary, Present, Eternal'.²²

The river emerging from Eden and watering the Garden is, quite plausibly, the intellectual flow that descends from the Agent Intellect, which is understood in many medieval texts as an entity separated from matter, and is collected by the human intellect. This process is tantamount to the phenomenon of prophecy, which reflects, following Maimonides, the Aristotelian noetic process of representation of the intellectual by the means of the imaginative capacity, and by adding another Aristotelian view, which assumes the identity between the knower, the known and the knowledge, in the moment of intellection. Thus, the Garden is envisioned as the human intellect or person, the Eden, the separated Intellect. The later is conceived, following the medieval Aristotelian cosmology, as being available always to those who know who, and in the system of Abulafia, to those who resort to the technique of combining letters or the divine names. This technique is conceived to induce a transformation that changes the human into an angelic being, namely into an intellectual entity. Here we have the explication of the function of language and divine names as the means to attaining the meals, namely the affinities to the Agent Intellect.

In another discussion of the untitled treatise the three divine names are mentioned in a discussion that portrays a vision:

Abulafia's writings. See, e.g., Idel, *Language, Torah, and Hermeneutics*, p. 6.

20 The numerical value of the Hebrew consonants of the Hebrew words translated as 'I am the Lord...Eternal' amounts to 613.

21 In the manuscript יי which is a form of writings of the Tetragrammaton. In any case it is counted as 26 in the *gematria* of 613. Cf. note 20 above.

22 Ms. Firenze-Laurenziana II.48, fols. 79b: שים לבך אל החכמה תמיד הידועה מתוך הציור הנמצא באותיות למי שיועד לצרפם כי זה הוא תכלית חכמת האדם המשכיל את השם יתברך דע כי מוזן הגוף או מוזן הנפש שניהם מדרת רחמים. ועתה אעזובך על מה שידעתיך כן דע באמת כי השגת השכל הפועל הנמצאת בתוך כ"ב אותיות הקדש היא כוללת מצות עשה מצות לא תעשה והוא הנר המאיר לכל אדם והוא נהר יוצא מעדן להשקות את ומורה כי תוך כ"ב אותיות השגת השם וזה כלו מציורף האותיות וכן תמצא באמת...הגן אלף דלת נון יוד. כאשר מתוך ציורף האותיות היודע והדעת והידוע אפרת והוא סוד הודעתיך למעלה וכן תמצא סוד יודע מדע ידוע שהוא המבין והבינה והמוכן. וכל מי שמשגיג השגת השכל הפועל זוכה לחיי העולם הבא ונכלל בסוד מלאכי אלהים חיים דע כי תרי"ג ידוע כי באמת תכלית מציאותו השגת השם המיוחד ובו ישג. See also already earlier *ibidem*, fol. 79b: מצות הן מנין שתשמע אנכי יי"ו אחד מיוחד נמצא מחיב היה נצחי וידוע בהם מודים על שכל הפועל כי השגת השכל הפועל היא בדמיון הנר והוא נהר יוצא מעדן ולפנים אבאר לך סודו יותר מפורש שאין ספר בו

And he will tell you: 'I am the angel of the God of the hosts, so and so', and it is the secret of *Gan 'Eden* that is comprised in three names, *YHWH 'Adonai 'Elohim*, whose vowels are the prince of *Gan 'Eden* is 'Ezrat'.²³ [24] And he will tell him: 'I am the tree of life, the Garden in Eden from the East'.²⁴ And he will understand that God has sent him His angel in order to help him by instruction, and to accustom him to the strong love of the Creator, by announcing to him the truth of the essence of the tree of life that is within the Garden, and this is the holy letters [...] and he is the 'prince of *Gan 'Eden*'.^{25 26}

I see in this passage the clue for at least some elements recurring in many of the passages from the ecstatic Kabbalah. The above discussions could be understood as hermeneutical games, which indulged in numerical calculations as part of an intellectual hypertrophy. Here, however, we face a kind of instruction, which may well be also a confession concerning an angelic revelation. This revelation is presented as the source of the numerical nexus between the three divine names mentioned in this text and in a series of other writings of Abulafia's and of his sources and followers, and *Gan 'Eden*. Both phrases amount in *gematria* to 177. What is however, quite exciting is the fact that according to this passage there is another numerical affinity, between the numerical values of the vocalization-signs, and the expression *Sar Gan 'Eden*, namely 677.

Moreover, the angel presents itself expressly as the tree of life and as the Garden of Eden. Therefore, Paradise is not only a label for an individual experience, but also is hypostatized as an angelic figure. Provided the identity between the three names and *Gan 'Eden*, in one of the quotes above, we may assume that the names that serve as part of a technique are also envisioned in a mystical experience. Indeed also in another case in Abulafia's writings, the divine names are used as part of a technique and appear in the vision of the mystic. In other words, the Agent Intellect materializes itself in the imagination

23 'eZRa T = 677 = SaR GaN 'eDeN.'

24 Genesis 2:5.

25 *Sar Gan 'Eden* and 'Ezrat amount both to 677. This numerical identity is important since it demonstrates that the author indeed intends to point to the numerical value of *Sar Gan 'Eden*, after he did so for the words *Gan 'Eden*.

26 Ms. Firenze-Laurenziana II.48, fols. 89b-90a: 'אני מלאך יי"ו: צבאות פלוני בן פלוני' והוא סוד גן עדן הנכלל בשלשה שמות יי"ה אדני"י אלהי"ם בנקודם וכן יאמר לו האומר אנכי עץ החיים גן עדן מקדם והוא יבין שכבר...שר גן עדן הוא עזרת שלח לו השם מלאכו לעזור בחכמתו ולהרגילו באהבת הבורא בחזקה בהודיעו לו אמתת מהות עץ החיים אשר בתוך הגן והם אותיות הקדש...והוא הוא שר גן עדן

of the ecstatic Kabbalist in the form of names and describes itself as the Garden of Eden.

Elsewhere in the untitled text Abulafia contends that from the 'tree of life' Torah, both prophecy and commandments emerge.²⁷ A basic assumption of this kabbalistic system is the idea that the divine names are not simply secrets to be mentally known, but linguistic units that should also be recited in order to change the consciousness of the performer. Here the ergetic aspect is conspicuous, as the Torah is understood as an influx whose reception is conditioned by resorting to the mystical technique. It is quite possible that we have here a certain reverberation of the concept of the *Sar ha-Torah*, found in the Hekhalot literature and in the Middle Ages.²⁸

Let me address some other aspects of the text under discussion. From reading it, it becomes clear that there are first person formulations and third person formulations, the latter coming after the former and plausibly interpreting them. Such an approach is found in the commentaries Abulafia wrote to his own prophetic books.²⁹ However, while in those commentaries this type of narrative in the dominant one, in the untitled fragment this strategy constitutes, proportionately speaking, just an exception. In another passage, that is replete with *gematrias* amounting to 177, we read again about Paradise:

The Garden of Eden and *Geheinna* differ from each other, and *ve-dam*, which is *ha-'adam* is preponderating between them, and this decision is in accordance to the language... and the secret [...] of three special names hinted at [...] is an allusion [...] and so also the secret of the Garden of Eden, three degrees³⁰, three meals,³¹ three names, according to which the *Gadan Na'*,³² which is a vapor in a cloud,³³ and it is a subtle matter³⁴ [...] day and night^{35 36}.

27 Ms. Firenze-Laurenziana II:48, fol. 93a. On a revelation of a tree to Abraham related to the incident of *Elon Moreh*, see already in the apocryphal Testament of Abraham 3, as analyzed in Dale C. Allison, Jr., 'Abraham's Oracular Tree (T. Abr. 3:1-4)', *Journal of Jewish Studies* 44 (2003), pp. 51-61. For another parallel related to a revelation to Abraham Abulafia - dealing now with the angel Yahoel - and the Apocalypse of Abraham see Moshe Idel, *Messianic Mystics*, New Haven, London, 2000, pp. 90, 358, note 110.

28 See Moshe Idel, *Absorbing Perfections: Kabbalah and Interpretation*, New Haven-London, 2002, pp. 141-143, 176-178.

29 See idem, *Messianic Mystics*, New Haven London 2000, pp. 82-84, 295-302.

30 *Shalosh Ma'alot* in *gematria* 1176=1+176=177. On this *gematria* in ecstatic Kabbalah see Idel, *Language, Torah, and Hermeneutics*, pp. 116-117.

31 The consonants of *Shalosh se'udot* amount also to 1176.

32 The two words are obscure; I assume that they point to the movement of a certain

The parallelism between this passage and that from the untitled fragment would suffice in order to demonstrate the strong affinity between Abulafia's longest work, composed in 1286, and the text under scrutiny here. Let me turn to another discussion of Paradise from the same boom of Abulafia:

You know what happened to the four sages of Israel, as it was said on them: 'Four entered the *Pardes*', which is a name for the divine science which is from the existence of the delight and so did the gentiles call the Garden of Eden, *Paradiso*, whose meaning is self-evident, that is a place of delight. It means that everything that someone desires to attain, he attains, and he remains some time with this attainment and [then] he is disgusted by it. This happens to everything that has some deficiency.³⁷

Entering the *Pardes* implies two forms of experience: a positive one, of delight and one of disgust. *Pardes*, just as in the ancient versions of the story in rabbinic and Hekhalot literatures, may culminate in either a positive or a negative experience. The positive one, is designated here as *Gan 'Eden* and *Paradiso*. According to the untitled treatise dealing with theology, which means an experiential comprehension or meeting with God is a matter of delight.³⁸ Abulafia interprets the experience of the *Pardes* as an everlasting experience. Whereas in the case of other attainments, the delight is only temporary and it turns, ultimately, into disgust, in the case of the Paradise, namely metaphysics, the delight is constant and uninterrupted. The knowledge of reality, of the nature of existence, is the quintessence of the *Pardes* experience and Abulafia is relatively faithfully following Maimonides' conception of metaphysics. However, in contrast to the 'Great Eagle', Abulafia does not include Aristotelian physics in this definition of the *Pardes*. Likewise, the emphasis on delight in connection to the act of cognition related to metaphysics is characteristic of his vision of mystical experience as culminating in delight, a topic that would not have delighted Maimonides himself.³⁹ The mention of the feeling of delight may be regarded as related to actual experiences of Abulafia, for whom the *Pardes* might represent not only

kind of matter.

33 'Ed be-'anan, in *gematria* 177.

34 Golem *daq* amounts in *gematria* 177.

35 YoMaM Va-LaYLaH=177.

36 *Sefer 'Ošar 'Eden Ganuz*, Ms. Oxford-Bodleiana 1580, fol. 54a, ed. A. Gross, Jerusalem, 2000, p. 110.

37 'Ošar 'Eden *Ganuz*, p. 288.

38 Ms. Firenze-Laurenziana, II:48, fol. 91b: 'the comprehension of God is a delight'.

39 See Idel, *The Mystical Experience*, p. 189.

an authoritative legend, but also an expression of his own experience, just as it happened in the cases of his followers.

Here, as in one of the earlier discussions, Paradise is to be understood as part of a broader context, which includes also the opposite theme of *Geheinna*, just as delight and disgust are mentioned here together. In an even more radical manner it is found in another treatise of Abulafia's:

The Account of Creation and the Account of the Chariot are like male and female and so is 'Ereš, Gan 'Eden and *Geheinna*⁴⁰ that are two attributes, that God, blessed be He, rules over reality by their means. One of them is called the seat of Glory, the other the angel of death. And behold, at the end of time, the *Shekhinah* will dwell onto Israel... and redemption will start.⁴¹

It should be emphasized that despite the eschatological color of this passage, I have my doubts if indeed the Paradise is to be connected to an *Endzeit* in the strict sense of the word. The end of time, 'et qeš, indeed has this meaning in the Bible; however, in Abulafia's writings it often stands for the moment of the spiritual awakening, as he interprets the term *qeš* as *yeqışah*. If this is the case, the Edenic experience is connected not to a date in historical time, but with a moment in human spiritual progress. Likewise, the angel of death in Abulafia has nothing to do with the mythical figure but is a negative inclination in man. Thus, the fluctuation between Paradise and *Geheinna* has nothing to do with the judgment after death, but with human behavior and decision now. Elsewhere in the same treatise, Abulafia writes:

Some of those who entered in the *Pardes* become perfect, and some of them degenerated, and the secret of *Pardes* is, from one aspect *Gan 'Eden* and from another side it is *Geheinna*, and *Shemad*, and you should know that *Gan 'Eden* and *Geheinna* are indubitably on Earth.⁴²

Therefore, both Paradise and Hell are on earth, and they point not only to divine modes of action, but also to two ways someone chooses to behave. This dialectical vision of the Paradise is inherited from some succinct remarks found

in Rabbi Barukh Togarmi's *Commentary on Sefer Yeşirah*. The topic of the Garden of Eden is presented as pointing to two different limbs and forms of action: mouth and penis, the positive and negative copulations, two mouths, Jew and Gentile, all of which are numerically equivalent to 177. Thus, Abulafia's dialectical understanding of Paradise is an elaboration of an approach already existent *in nuce* in his master's writing. Provided that Abulafia speaks about mundane existence, where the choice between an instantaneous Paradise or Hell is possible, he comes closer to Kafka's famous discussion of the fall from and return to Paradise, more than any of the Kabbalists. Paradise, for him, was an extreme, though perhaps not the more perfect human intellectual experience, and any defect in this mental process is to be considered as the way to Hell.

Let me turn to the equation between *Pardes* and *Shemad* found in the untitled fragment. The latter word means in Hebrew either destruction or conversion. In *gematria*, it amounts to 344, like *Pardes*. An important parallel to this dialectical view is found in a work of an early student of Abulafia's, R. Joseph Gikatilla: 'In truth, to some of them it was a *Pardes*, and to others it was *Shemad*. And the secret depends upon the secret of the Tetragrammaton'.⁴³ I wonder whether the *gematria* of *Pardes* = 344 = *Shemad* is not alluded also by the phrase *Shem D*,⁴⁴ namely the name of the Tetragrammaton. Though the phrase *Shem D* does not occur in any of the manuscripts, but only *Shem ben Dalet*, the kabbalist hinted at a secret, which regularly in this type of literature is a numerical equivalence. Indeed, in a fragment from another writing of Gikatilla, the relationship between the Tetragrammaton, *Pardes* and *Shemad* is mentioned, but, unfortunately, the text breaks precisely when the author was supposed to elaborate upon this issue.⁴⁵ Thus, in the untitled fragment there is a close conceptual affinity to a kabbalistic fragment authored by a disciple of Abulafia.

40 'Ereš (earth) amounts in *gematria* 291 like the combination of the Hebrew *Gan 'Eden ve-Geheinna*.

41 Ms. Firenze-Laurenziana II,48, fol. 98a: וכן מעשה בראשית ומעשה מרכבה הם זכר ונקבה וכן ארץ גן עדן וגהינם והנה שתי המדות שהם יתברך מנהיג המציאות בהם האחת מהם כסא הכבוד שמה.

42 Ms. Firenze-Laurenziana II,48, fol. 75a: ועל כן לא נשלמו מהם ונפסדו מהם ומן הנכנסים בפרדס והסוד הוא כי פרדס הוא מצד אחד גן עדן ומצד אחד גהינם שהוא שמד ודעוהו ובוהו תדע כי גן עדן וגהינם בארץ בלי ספק הסתכל בוהו הסוד המוכרח. For another instance of the *gematria* *Pardes* = *Shemad* see *ibidem*, fol. 99a.

43 *Perush ha-Niqqud*, Ms. Paris BN 774, fols. 47b-48a; Ms. Vatican 603, fol. 189b, Ms. New York, JTS 851, fol. 62b. On the young Gikatilla's authorship on this short treatise see Ephraim Gottlieb, *Studies in Kabbalah Literature*, ed. Joseph Hacker, Tel Aviv 1976, pp. 99-105 [Hebrew] and Idel, *R. Menahem Recanati*, I, p. 44.

44 *D* namely *dalet* is four and stands for the Tetragrammaton.

45 Extant in Ms. New York, JTS 1884, fol. 30b

4. Some Messianic Speculations

Abulafia's writings are replete with a variety of messianic discussions. More than any Kabbalist before Sabbatai Ševi, Abulafia can be described as a mystical Messiah. It is not only a matter of dealing with eschatological issues that is so characteristic of Abulafia's writings, or his claim that he is the Messiah or at least a Messiah.⁴⁶ His very Kabbalistic system is a messianic one, which combines the rhetoric concerning national and apocalyptic redemption on its exoteric level, with a vision of spiritual redemption on the esoteric level.

Let me adduce a discussion stemming from the anonymous Kabbalistic writing, which may exemplify this messianic underpinning of Abulafia's thought, which can be compared to some statements found in his other works. 'This points to the knowledge of the end and the end of knowledge namely to the telos of man, because he is created in the image of God'.⁴⁷ A similar stand is hinted also at in 'Ošar 'Eden Ganuz, where Abulafia states that the 'end of the spirit is spirit', namely that the *telos* of the spirit of man is the spirit of God.⁴⁸

The knowledge of the end is understood as the *telos* of the human knowledge, or of the spirit of man, which is either an imitation of God, as man was created in His image, or stems from God, as is the case of the human spirit. Again, the term *qes* has been understood in an allegorical manner as the *telos*, which points to the spiritual vision of man, conceived of, implicitly, as more important than the knowledge of the end, namely apocalyptic knowledge. With this understanding of *qes* as pointing to a spiritual redemption in mind, let us analyze Abulafia's interpretation of an episode related to Jacob's famous dream and his awakening. In his *Commentary on Genesis* the ecstatic kabbalist writes:

God, blessed be He, said to Jacob in this dream 'And behold, I am with you and I shall keep you in all places to which you go'.⁴⁹ And then it is immediately written: 'And Jacob awoke out of his sleep'.⁵⁰ And it is said 'and he was afraid, and said: How dreadful [is this place]',⁵¹ all this is a hint at the exile of Israel and at the redemption at the end.⁵²

The resort to the verse that mentions the verb 'to awake' and the mentioning of 'the redemption at the end' may reflect a juxtaposition between the two, namely the attempt to interpret the awakening as meaning of the end. It should be mentioned that other eschatological terms like *mashiyah* in the passage quoted above, *teshu'ah* that occurred in another quote,⁵³ and *ge'ulah*, have been interpreted by Abulafia as pointing to a spiritual state of redemption. So, for example, he writes that upon the last letter of the divine name, namely *He*, depend 'prophecies and deliveries [coming] to all the speaking and intellectual soul[s]. This is the reason that every illuminati in search of prophecy and delivery, should contemplate the power of *he*'.⁵⁴

Let me compare a view found in the untitled ecstatic treatise describing the upheaval related to redemption and so other discussion of Abulafia concerning this topic. According to our text, 'in the time of the end, the *Shekhinah* will dwell in Israel by the help of God, and the supernal entities will be below and the lower entities will be above'.⁵⁵ Following some midrashic views, the theory of the presence of the *Shekhinah* below is conceived of as a sign of redemption. However, Abulafia's view this means more of a transformation that should be understood as the descent, and perhaps even the attraction of supernal powers into this world on the one hand, and the spiritualization of the human spirit, which turns from a lower into a supernal entity, on the other hand. In fact, the very use of the terms descent and ascent is somehow problematic, since Abulafia, following Maimonides, understands those moves metaphorically, as pointing to spiritual, inner events.⁵⁶ Redemption is therefore the enactment of

46 See Idel, *Messianic Mystics*, pp. 58-100.

47 Ms. Firenze-Medicea-Laurentiana, II.48, fol. 72a: וזה מורה על דעת הקץ ועל קץ וזה מורה על דעת כלומר ועל התכלית שהוא לאדם בהיותו נברא בצלם אלהים On the interiorization of messianism in Abulafia see M. Idel, "'The Time of the End": Apocalypticism and Its Spiritualization in Abraham Abulafia's Eschatology', *Apocalyptic Time*, ed. Albert Baumgarten, Leiden 2000, pp. 155-186. It should be mentioned that in the untitled treatise the issue of the redemption of the soul is mentioned in an emphatic manner. See ibidem, fol. 78b similar to the passage adduced below note 52.

48 Ms. Oxford-Bodleiana 1580, fol. 157b: סוד קץ הרוח רוח כל זה התגלגל על רוח הקדש והוא רוח שדי.

49 Genesis, 27:15.

50 Ibidem, 27:16

51 ibidem, 27:17.

52 *Sefer Maftiah ha-Hokhmah*, Ms. Parma-de Rossi 141, fol. 30a: כי אמרו ית' ליעקב: ושמרתך בכל אשר תלך וגו' ואחריו בא' ודע מיד וייקץ בחלומי זה והנה אנכי ונאמ' ירא ויאמר וגו' כל זה היה רמז לענין יעקב משנתו וגו' עמך גלות ישראל ולגאולה בסוף מה נורא.

53 See *Sefer ha-'Ot*, p. 79. See also ibidem, p. 76.

54 *Sefer ha-'Ot*, p. 75.

55 Ms. Firenze-Medicea-Laurentiana II.48, fol. 88b והנה בעת קץ חשרה השכינה בישראל II.48, fol. 88b בע"ה ויהיו עליונים למטה ותחתונים למעלה.

56 See *The Guide of the Perplexed*, I:10, tr. Shlomo Pines, Chicago 1989, I, pp. 35-

the potentiality of spiritualization found in human nature. In Abulafia's apocalypse, which we dealt with earlier in this section, we read:

The coming day is the day of Judgment
And it is called the day of remembrance
And the time of the trial has arrived
And the time of the end has been accomplished.
The heaven will become earth
And earth will become celestial
Because the Lord of the trial is called by the name *YHWH*
And His judgment is one of truth,⁵⁷
And his trial is upright

Here the type of *imaginaire* is more concrete, resorting to terms like earth and heaven, though this is a rhetoric that points, on an esoteric level, to a spiritual transformation. Nevertheless, though the wordings of the two passages vary, the concept beyond them is identical, and thus we have one more proof for the authorship of the untitled treatise, as a book of Abulafia.

5. A Definition of Judaism

As part of his strong interpretation of Rabbinic Judaism in terms of a cult related eminently with the recitation of the divine names, Abulafia offers in the untitled treatise a detailed and original explanation to the term Jew. Let me mention first that while the term Jew, *yehudi*, could point in the Bible to both a person belonging to a certain tribe, that of Yehudah, or later on, according to the book of Esther, to a community of people who share religious and other matters in common.⁵⁸ On the other hand, the term *yahadut* as a reference to the Jewish nation occurs only in Modern Hebrew usage.⁵⁹ During the Middle Ages this term was used to refer to Jewish doctrines, as did Rashi: 'As of the time that he is immersed in the ritual bath, in accordance with *yahadut*'.⁶⁰ It seems that a more spiritual understanding of a term that corresponds to *yahadut*, occurred only in Greek in ancient Jewish literature, namely *ioudaismos* in the

Book of the Maccabees where it occurs in the context of an endorsement of the veneration of the Torah, and is opposed to *hellenismos*.⁶¹ According to the untitled fragment, the nature of the Jew is described as follows:

The comprehension of the Jew will be the comprehension of the Name and this is the way [the name] *Shadday* was interpreted to the effect that for us it suffices the name 'Eheyeh, and likewise *YeHUDY*, *YHW DaY*, 'Ehad 'Ah 'Ehad, and by the comprehension of *YHWH* 'Ehad, redemption will come to us.⁶²

The word *YeHUDY*, Jew, contains the same consonants that constitute also the locution *YHW DaY*, which means that the three consonants that constitute the Tetragrammaton are sufficient. A comprehension of the essence of the Jew is therefore identical to the comprehension of the sufficiency of the divine name. By means of Gematria *YeHUDY* amounts to 35 like the expression One, 'Ehad is the brother of One. The two words 'Ehad, amounts in gematria 26 and this addition of one to one is the significance of the word 'Ah, brother. 26 is however, the gematria of the consonants of the Tetragrammaton. Such a calculation occurs also elsewhere in Abulafia as pointing to the mystical experience of the union of man and God by means of comprehension.⁶³ This comprehension is a salvific one, as we may learn not only from the mentioning of *ge'ulah* but also from the perusal of the context where the phrase *mashiyah* *YHWH* is mentioned. In other words, for Abulafia the eschatological success of the Jews mentioned in the quote from *Sefer 'Oṣar 'Eden Ganuz* may, though I cannot say that must, be understood not only as related to a political and religious ascent of a certain nation, but also as the emergence of a certain type of comprehension of the centrality of the divine name. Or, to formulate it more drastically: It would not be surprising to assume that the term Jew was understood by Abulafia as an allegory for the perfect knowledge of the divine name:

And the Jew who thinks that because he is Jewish and can trace his ancestry to the seed of Yehudah, he is of the seed of royalty, if he does not confess in the truth his similarity with the tribe of Yehudah is only [the matter of] a name. For Yehudah is etymologically related to *hoda'ah*.⁶⁴

37.

57 *Sefer ha-'Ot*, p. 69: הגיעה / ועת המשפט / נקרא / הזכרון / הדין הוא יום / היום הבא יום / זמן הקץ הם ונשלם / השמים יהיו ארץ / והארץ תהיה / שמימית כי אלהי המשפט יהוה / שמו ודינו דין אמ / חי ומשפטו ישר.

58 See Moshe Bar Asher, 'איש יהודי היה בשושן הבירה' – Il y avait a Suse un homme juif', *Revue des études juives* 161 (2002), pp. 227-231.

59 See Ya'aqov Kena'ani, *Oṣar Leshon ha-'Ivrit*, Jerusalem-Tel Aviv 1965, vol. 6, p. 1767.

60 See his commentary to the Babylonian Talmud, *Yebamot*, fol. 46a.

61 See Martin Hengel, *Greeks and Barbarians*, Philadelphia 1980, p. 77.

62 Ms. Firenze-Laurentiana II,48 fol. 89a: פירשו השם וכן פירשו / כי תהיה השגת יהודי השגת השם וכן פירשו / יהו די אחד אח אחד ובהשגת יהוה אחד תהיה / ש[?] היה לנו לומר די בשם אהיה וכן יהודי. יהו די אחד אח אחד ובהשגת יהוה אחד תהיה / לנו גאולה.

63 See the text analyzed in Idel, *Studies in Ecstatic Kabbalah*, pp. 7-8.

64 See Abulafia's epistle entitled *Maṣref la-Kesef*, Sassoon Ms. 56, fol. 30b.

Abulafia bases his discussion here on the Biblical etymological allusion to Genesis 49:8. Yet, whereas there the 'confession' is on the part of Yehudah's brothers, to Yehudah, the kabbalist alters the meaning and has it refer to God. Elsewhere we read as follows: 'You, oh nation of God, Supernal Holy Ones who look to the Name and to the source of your intelligence, and have seen the form of YHVH within the form of your hearts'.⁶⁵ It seems to me that the expression *mabitei shemo*, namely those who look to His Name, is an explanation of the name *Yisra'el* that divides the word *Yisra'el* into *yishar*, etymologically related to the word *yashur* [He will look to], and the word 'El [God].⁶⁶

In a commentary he wrote to one of his prophetic books written at about the same time as his attempt to meet with the Pope, his *Perush Sefer ha-Meliṣ* Abulafia wrote:

[T]he meaning of 'a man of Yehudah' in that in this name is exemplified the lesson of Judaism. We are informed that the aim of confession is not reached merely by speculation, but rather, they must make whole the integrity of Judaism, i.e., confession of the knowledge of the truth and departure from confusion.⁶⁷

The term *Yahadut* is explained as implying *hoda'ah* or confession, derived, as it were, from an etymological relationship between the words Yehudah and *hoda'ah*. The 'confession' has the 'knowledge of the truth' as its content.⁶⁸ The nature of this 'truth' is not explained here. But we may discern its meaning by reading the section that immediately precedes the sentence just quoted:

Behold Razi'el intends to inform us of His Exalted Name in accordance with the hidden path, in order to bring us closer to Him, may His Name be Blessed. Separate [the elements of] the words, for at times a name may consist of even only one letter, which is regarded as if it were one whole word. This tells us that each letter is a world unto itself, according to the Kabbalah.⁶⁹ And he was commanded to illustrate this wondrous Divine Power in order to instruct us regarding His blessed Name. Invert the [letters of the] word Razi'el, so it becomes Yisrael. This tells us that Yisrael is Yizrael,⁷⁰ just as Avraham is Ya'aqov. This is due to the

joining of their two attributes, grace and truth, as it is written: 'Thou will show Truth to Ya'aqov [and] Grace to Avraham'.⁷¹ And in the word HVDV [give thanks] the Name 'eHeYeH⁷² is indicated because of the two essence-names composed through the name YH which are YHV and YHVH signifying HVD, HVDV, and YVDV⁷³ [glory, glorify, they will glorify] [...] Indeed the confession to the Name is the glorification. Thus HVDV (glorify) in the Name of 'eHeYeH, the HVDH VD'aY [confession of sufficiency] [...] This is sufficient, just as He is sufficient, may His Name be exalted and raised high.⁷⁴

It is clear that according to Abulafia the *Hoda'ah*, namely the confession, which is the essence of Judaism, is in fact the *hoda'ah* in the Names of God – YH, 'Eheyeh, YHVH. It may therefore be assumed that *Yahadut* does not exemplify the 'Jewish People' as a whole namely a nation, but rather refers to a specific religious tradition or experience that involves Names of God. This portrayal of Judaism is highly reminiscent of Abulafia's vision of Kabbalah, which states that the central goal of all of his writings is the dissemination of the Knowledge of the Holy Name, as we shall see in the next section. Similarly, he was the major exponent of the view that the Messiah will reveal the true Divine Name and the Kabbalah of the Names.

6. An Attempt to Identify the Untitled Treatise

The truncated form in which the untitled treatise has been preserved prevents us from having a clear idea about its general structure or even its main content. However, we may nevertheless attempt to identify the possible title of the book on the ground of information found in other books of Abulafia's. Though he wrote many books, and some of them have been lost, this loss concerns basically the original revelations he received at the end of the seventies of the thirteenth century in the Byzantine Empire and in Italy. However, commentaries composed by Abulafia himself on those lost prophetic books are extant and, together with the only extant prophetic book written later in the mid-eighties in Sicily, *Sefer ha-'Ot*, their perusal allows to determine that the untitled treatise does not belong to this literary genre. From his many other

65 *Sefer ha-'Ot*, p. 80.

66 Regarding the meaning of the term *Yisrael* in Abulafia's writing, see Idel, *Language, Torah and Hermeneutics in Abraham Abulafia*, pp. 36, 38, 40, 110, 120, 166-167, 197.

67 Ms. Rome-Angelica 38, fol. 5a, Ms. Munich 285, fol. 10ab.

68 See *Perush Sefer ha-Meliṣ*, Ms. Rome-Angelica 38, fol. 7b: 'For the spirit comprises Hebrew circumscribed powers who instruct truth'.

69 See Idel, *Language, Torah and Hermeneutics*, pp. 5-6.

70 *Razi'el* becomes, by changing the order of the consonants *Yzra'el*. As *Razi'el* stands

for Abraham Abulafia and Israel for the Agent Intellect, since *Yisra'el* = 541 = *SheKheL Ha-Po'eL*, it seems that this is a hint at the union between the Kabbalist and the Agent Intellect.

71 Micah 7:20

72 The consonants of the two words amount to 21.

73 The *gematrias* are as follows: YH = 15 = HVD, YHV = 21 = HVDV, YHVH = 26 = YVDV.

74 Ms. Rome-Angelica 38, fol. 5a.

books, we learn only about one single title that is not extant, and I would like to suggest the possible identity between this lost title and the untitled treatise. In his late, perhaps latest book *'Imrei Shefer*, written in 1291, Abulafia mentions four major books:

I have already composed many books about this knowledge [yedy'ah], which is the knowledge of God indeed. Today, there are twenty-one years [starting from] the year 31 [1271] until 51 [1291] [...] And during this period, from the year 39 [1279] until now, the year 51 [1291] itself, I have composed in the [domain of] this knowledge prophetic books consisting of verses dealing with this [type of] knowledge of God. And the only ultimate purpose of my all writings is 'to tell the name of God all over the world',⁷⁵ from the point of view of the intellectual knowledge. And I have composed on this many books in the form of books of wisdom, and among them four that are excellent, which are revealing most of this knowledge. One of them is *Sefer 'Or ha-Sekhel*, the second is *Sefer Gan Na'ul*, the third is *Sefer ha-Hesheq*, and the fourth is *Sefer Peras* [or *Pardes*⁷⁶] *ha-Sefer* and many like them. There is no doubt that it is incumbent on the kabbalist who is willing to comprehend this knowledge to study them and he will become wise by [understanding] them.⁷⁷

Out of those four titles mentioned explicitly, the first three are extant almost in a complete manner. The first two titles are preserved in a full form, while the third, *Sefer ha-Hesheq* is extant in a unique manuscript, which lacks the first part of the book. The fourth, *Peras ha-Sefer* or *Pardes ha-Sefer*, is unknown from any other source, with the exception of another indication found in *Sefer 'Oṣar 'Eden Ganuz*. In this book, composed in 1285/1286 in Messina we read:

Now I am telling you the true path to recite the names, according to the chapter headings,⁷⁸ so that it will suffice to you what I shall speak about them, and you

will understand from them what is worthwhile to understand. And I shall start first with vocalization. Know that just as the consonants point to wondrous matters by their shapes, numerical value and their names, as I am going to announce to you in relation to the four occult letters, so too the vowels, by their shapes, their numerical value and their names, they point to numerous forms of occult knowledge. Those are the forms of the vowels found in the prophetic books. 'O is a dot on a letter, at the end of its highest part. 'I is a dot under the letter in its middle; 'U is a dot in the middle of the letter before the Vav. Those are the special vowels, which are not compounded. And those are the [signs of the vowels] compounded out of more than one dot...and despite the fact that I wrote here the necessary numbers [of the names of the vowels], and their names I shall not speak about their meanings because I have already done so at length in the book *Peras ha-Sefer*.⁷⁹

Following this passage, Abulafia indeed calculates not only the numerical values of the consonants but also the numerical values of the vowels that belong to a certain word.⁸⁰ So, while in *'Imrei Shefer* Abulafia claims, according to a certain manuscript, to have written a book entitled *Pardes ha-Sefer*, in his earlier *'Oṣar 'Eden Ganuz* he mentions a book with a similar title. The latter book is, unfortunately, extant in a unique manuscript, so it is impossible to ascertain whether the phrase *Peras ha-Sefer* is just a copyist's error for *Pardes ha-Sefer*. However, it seems to me highly improbable to assume that Abulafia wrote two books, whose titles differ but by one letter. I assume that the two titles point to the same book, though one of them is mistaken. If this assumption is correct we may assume that the two passages

75 Exodus 9:16. This verse occurs also at the end of this book, p. 204.

76 See the edition of the book by Amnon Gross, Jerusalem 1999, p. 50, based on Ms. Munich 40. However in other manuscripts of this book the version is *Peras*, not *Pardes*. See Ms. Paris BN 777, p. 24.

77 *Sefer 'Imrei Shefer*, p. 50: ודע שכבר חברתי אני ספרים רבים בואת הידיעה שהיא ידיעת השם באמת. יש לי היום אחת ועשרים שנה והיא משנת א"ל ועד שנת נ"א וסימנך אל נא רפא נא לה. ובחזק זה הזמן משנת ל"ט ועד היום שנת נ"א עוד חברתי בואת הידיעה בעצמה ספרי נבואה שהם פסוקים מעידים על ידיעת השם זו. ואין תכלית כוונתי בכל חיבורי כי אם למען ספר שמו בכל הארץ ומצד הידיעה השכלית. וחברתי על זה גם ספרים רבים בצורת ספרי חכמה ומהם ארבעה מעולים מגלים רוב זו הידיעה. הא' מהם הוא ספר אור השכל והב' ספר גן נעול והג' ספר החשק והד' פרס הספר והאחרים רבים כמותם. ואין ספק שצריך המקובל הרוצה להשיג זו הידיעה לעיין בהם ומהם יתחכם בה.

78 *Rashei peraḳim*. On this concept as understood in ecstatic Kabbalah see Idel, *Absorbing Perfections*, pp. 396-404.

79 Ms. Oxford-Bodleiana 1580, fols. 150b-151a, ed. Amnon Gross, Jerusalem 2000, pp. 338-339: עתה הנני מביא לך הדרך להזכרת השמות באמתה בראשי פרקים עד שיסיפיקו לך דברי בהם ותבין מהם מה שראוי להבינו ואזכיר לך הנקודות תחילה. דע כי כמו שהאותיות בצורתן ובמספרם ובשמותם מורות על עניינים מופלאים כמו שאודיעך בר' אותיות ההעלמה, כן הנקודות בצורתן ובמספרם ובשמותם מורות על חכמות רבות נעלמות. ואלו הן צורות הנקודות הנמצא בספרים הנבואיים, או נקודה אחת על אות בסוף עליונותו. אי נקודה אחת תחת האות באמצעיותו. או נקודה אחת תוך האות לפניו ביו"ו. אלה הם הנקודות המיוחדות שאינם מורכבות. ואלה הן המורכבות מיותר מנקודה אחת, א א א א א. ואלה אינם מורכבים יותר א א א. ויש עוד שני מינים נקראים דגש ורפה, והם נקודה וקו ב. ב. ואלה אינם מניעים אבל מגידים על הקושי והרכות. וכבר ידעת מאמר חכמינו ז"ל שאמרו דמיאן נקודתא באתותא כנשמתא דחיי בגופיה דאיניש. וא"כ הנקודות מורות על הרוחות ועל הכחות המניעים את הגופים המתנועעים. ואלה שמות הנקודות הנכתב, חולם חרק שורק אלה הם השלשה. קמץ צירי פתח סגול שורק אלה הם החמשה. חטף קמץ חטף פתח חטף ס גול גם אלה שלשה. ואלה הם מספריהם ע"ח ש"ח ת"ר, ועוד ר"ל ש' תפ"ח צ"ט תר"ו, ועוד התחתונים שכו"ז תקפ"ה קצ"ו, והשנים שי"ז ורפ"ה, וסודם רפ"א ורפ"א. ואע"פ שכתבתי פה מספריהם המוכרחים גם שמותיהם לא אדבר בפירושיהם מפני שכבר דברתי בהם הרבה בספר פרס הספר.

80 See *ibidem*, pp. 340-341.

dealt with above, one discussing the intellectual understanding of the names and the other dealing with the vowels and their secret meanings, refer to the very same book, whatever its original name might have been. I would say that the first description of the lost book, as dealing in an intellectual manner with divine name fits indubitably the fragment extant in the Laurenziana library, as we have also seen in some of the discussions above. The other topic is however, not testified as a major topic in the extant folios. However, it nevertheless is not totally absent, as we learn from some succinct statements dealing with vocalization, one of which has been dealt with above.⁸¹

A third possible source that may help identifying the name of the untitled fragment, its meaning and also the period when it has been written is a passage found in Abraham Abulafia's *Sefer ha-'Ot*. In this prophetic book Abulafia wrote:

Friday, which is the first day of the month⁸² to the date enumerated to 5045⁸³ [end of 1284], YHWH stirred the spirit of Zekharyahu,⁸⁴ to repeat and duplicate the books of his prophecies and to accomplish the half of the book. Because among his books there is one, which is a half of a book, in order to hint at the half of the name and to the half of the name. And today the one has been accomplished and then the name is completed.⁸⁵

The term used for 'half of the name' is *ḥaṣi ha-shem* which is numerically equal with *ḥaṣi ha-sefer*, half of the book. Unfortunately, Abulafia never mentioned the title of that unfinished book which he completed at the end of the year 1284. However, the concept of half of the book is reminiscent of the expression *Peras Sefer*, which can be translated as half of the book, if *Peras* is understood in its Mishnaic meaning as half.⁸⁶

If this identification between the untitled fragment and the unidentified *Sefer Peras ha-Sefer* is correct we may approximate the date of the composition of the treatise. It has been composed before 1285, when Abulafia

started to write his '*Oṣar 'Eden Ganuz* and *Sefer ha-'Ot*, and I assume after 1279, when he started to write a series of prophetic books, to which some of the discussions in the untitled treatise are close. Thus we may assume that the book has been completed in Messina, where Abulafia was most of the time between 1281 to 1291.

7. Abulafia's Untitled Treatise and Augustino Giustiniani's *Poliglota* to the Psalms

The Laurenziana manuscript is not the single form in which this material has survived. In a famous *Poliglota* on the Psalms printed in Genua in 1516 by Augustino Giustiniani, there are several Kabbalistic passages, which constitute one of the first attempts to print Hebrew Kabbalistic material by a Christian printer. In addition to some fragments belonging to a variety of Kabbalistic sources, like the *Zohar* and fragments from R. Isaac ibn Avi Sahulah's *Commentary on Psalms*,⁸⁷ there are four anonymous passages belonging in my opinion to Abulafia, two of which are identical to material found in the Laurenziana codex.⁸⁸ These four passages are quoted as '*ex fragmentis cabalisticis*' in their original Hebrew and then translated in Latin. I assume that they stem from a fuller manuscript that differs from the Laurenziana one. I hope to deal with the details of those fragments in my edition of the untitled treatise, where I shall attempt to show that also the two other anonymous citations in Giustiniani's *Poliglota*, which belong in my opinion to Abulafia, may stem from the treatise under scrutiny here.

The plausible presence of Abulafia's manuscript under scrutiny here in Renaissance Florence⁸⁹ is part of broader phenomenon. Some other manuscripts of his which have been translated by Mithridates in Latin, and other writings of this Kabbalist have been mentioned and quoted by Yohanan Alemanno.⁹⁰ More recently the identification of an Italian translation of one of

81 See Ms. Firenze-Laurenziana II.48 fols. 89b-90a.

82 of the month of Kislev, as he wrote earlier.

83 *Ha-'adam*, Adam, but it should be calculated so that it will point to a year which is 1285, as mentioned immediately before this passage. For the use of this word in order to point to the year 5045 see also his *Gan Na'ul*, Ms. Munchen 58, fol. 339c.

84 This is another theophoric name Abulafia assumed for himself. The consonants amount, like those of Raziel, to 248 like Abraham.

85 *Sefer ha-'Ot*, p. 77; On *Sefer ha-'Ot* see also now Harvey Hames, 'Three in One or One that is Three: On the Dating of Abraham Abulafia's *Sefer ha-'Ot*', *Revue des études juives* 165 (2006), pp. 179-189.

86 See '*Eduyot*, 3:3.

87 See Gershom Scholem, *Peraqim le-Toledot Sifrut ha-Qabbalah*, Jerusalem 1931, pp. 67-68 [Hebrew].

88 See on the margin of the texts of Psalms 136, 139, 143 and 147.

89 See also M. Idel, 'Jewish Mystical Thought in the Florence of Lorenzo il Magnifico', *La cultura ebraica all'epoca di Lorenzo il Magnifico*, a cura di Dora Liscia Bemporad e Ida Zatelli, Firenze 1998, pp. 19-22.

90 See Moshe Idel, 'The Study Program of Yohanan Alemanno', *Tarbiz* 48 (1979), pp. 310-311 and note 68 [Hebrew]; See also Stephane Toussaint, 'L'individuo estatico. Tecniche profetiche in Marsilio Ficino e Giovanni Pico della Mirandola', *Bruniana & Campanelliana. Ricerche filosofiche e materiali storico-testuali* VI, 2

major works done in this city,⁹¹ shows that many of his view were potentially available in the circle of the Florentine intellectuals at the end of the fifteenth century. No doubt the writings of the founder of this branch of Kabbalah represent a major part of the Kabbalistic literature, in any language, found in Renaissance Florence.

(2000), pp. 531-379.

91 Franco Bacchelli, *Giovanni Pico e Pier Leone da Spoleto, Tra filosofia dell'amore e tradizione cabalistica* *Tra filosofia dell'amore e tradizione cabalistica*, Firenze 2001, pp. 12 note 38 and 14.